

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

למה?
עת צרה היא ליעקב!!!
רבי יוחנן באנון זצ"ל - אחרי מוות קליני,
הספור המלא

אור הזוהר 196 * אב תשע"ג

עלון הזה נדפס לעילוי
נשמת הצה"ק המקובל תלמיד
הרשב"י ע"ה רבי יוחנן בן
אליה ערלט באנון זצ"ל

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

אזהרה אחרונה מהעולם העליון לפני השואה - תשע"ג - תשע"ד
חובת השעה: עשיית תשובה שלמה להתקרב אל השי"ת ולימוד הזוהר הקדוש
אנחנו לפני הסוף!

הצדיקים מגן עדן זועקים לכל יהודי/ה בגן עדן: אנחנו עצובים, כי אנחנו כולנו בהמתנה לעולם הבא, עדיין אין אף אחד שהגיע לעולם הבא. אין עולם הבא. העולם הבא זה [יהיה] רק שכל עם ישראל יחזור בתשובה. זה רק יהיה כשכל עם ישראל יחיה את התורה."

אמרו לי: תחזור לשמה ותלמד "שמע ישראל"... אבל בעיקר - שילמדו זוהר, הזוהר הקדוש. שלא יעזבו את הזוהר לדקה, תן להם שיעסקו בזוהר - דקה, שתי דקות, שלוש דקות, אבל שיעסקו בזוהר. - הדקה הזאת יכולה להביא את העולם לשחרור מהסטרא אחרא, דקה אחת, לכן, הדקה המיוחדת הזאת שקיימת - לתת אותה בכל הכח - אז תבוא הגאולה השלמה. לצרף את כל הערב רב שקיים בעם ישראל - זה סתם הטפילים שהצטרפו לעם ישראל, אין להם שום חלק, קחו מהם את כל ניצוצות הקדושה. (כך מסר לנו מהעולם העליון, רבי יוחנן באנון זצ"ל אחרי מוות קליני - הסיפור המלא בסוף)

עת צרה היא ליעקב!!!

בעת הזאת ש"רָגְשׁוּ גוֹיִם וְלֹא־מִיִּם יִהְיוּ רִיק. יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנֵי־נֹסְדוֹ יַחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ, וְנִתְקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ" (תהילים פרק ב א-ג). "לְכוּ וְנִכְחָדֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד" (שם פג ה).

הקדוש, שהוא המאור שבתורה שמחזירם למוטב. וכמבואר בירושלמי (חגיגה דף ו): "א"ר חיה בר בא, אותי עזבו אוותרה, שמא את תורתי שמרו, שאילו אותי עזבו ותורתי שמרו, השאור [האור] שבה היה מקרבן אצלי [מחזירן למוטב]". וביאר הרב דוד בן נפתלי הירש פרנקל בעל המחבר פירוש "קרבן העדה" על התלמוד הירושלמי (ד"ה השאור שבה): "פירוש, רמז לסודות התורה".

ירידת הדורות מפני חוסר לימוד הזוהר הקדוש תלמידי חכמים מתמעטים והערב רב מתגברים, ומינות ואפיקורסות ירדו להציף את העולם ופרצו פרצות בכרם ה' וגוזרים גזירות בארץ הקודש ובחוץ לארץ, על עם ה' ותורתו היהדות החרדית הצרופה, החינוך החרדי הטהור, ובחורי ישראל. ירידת הדורות מפני חוסר לימוד הזוהר הקדוש סיבת ירידת הדורות היא בשל מיעוט לימוד הזוהר

זעקה גדולה ומרה

מהגה"צ רבי שמחה אברהם אשולג שליט"א

נכדו של מרן הגה"ק בעל הסולם זצ"ל (עם הוספות)

ידינו לא שפכו את הדם הזה (?)

"הבט נא וראה את שפיכת הדם היהודי ללא הרף, האם הנך חושב שתוכל להרים ירך השמימה ולצעוק "ידינו לא שפכו את הדם הזה ועיינינו לא ראו"? אני מאד מסופק!!! ואוכיח זאת בעזר השי"ת כדלהלן: בפרשת שופטים

(כ"א א) כתוב: "כי ימצא חלל באדמה אשר ה"א נותן לך לא נודע מי הכהו", "ויצאו זקניך ושופטיך" – סנהדרין גדולה (רש"י) - "ומדדו" וגו' - מסבירה הגמרא (סוטה מ"ה.) שאפילו נמצא בעליל (קרוב) לעיר היו מודדין שמצוה לעסוק במדידה, - "וענו ואמרו ידנו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו" וגו', שואל רש"י הקדוש, וכי עלתה על לב שזקני בית דין שופכי דמים הם? ש"הכהנים והזקנים" המיוחדים שבדור, הרגוהו, עד שנצרכים לומר "ידינו לא שפכו וגו'?"

האחריות רובצת על גדולי הדור, ולומדי התורה!

המשנה במסכת מכות (דף י"א) אומרת, "אימותיהן של כהנים (גדולים) (היו) מספקות להן (לרצח שישב בערי מקלט) מחייה וכסות (מזון ובגדים) כדי שלא יתפללו על בניהן שימותו", שואלת הגמרא וכי קללת חנם תתקבל? מתרצת הגמרא, "אמר ההוא סבא מפרקיה-ה דרבא שמיע לי, שהייה להן להתפלל על בני דורן (שלא ימותו) ולא בקשו" והגמרא במקום, מספרת שאריה-ה טרף אדם, ברחוק שלש פרסאות מרבי יהושע בן לוי, ולא אישתעי אליהו בהדיה תלתא יומי, שואלים: א. מה הקשר בין כהנים גדולים לרבי יהושע בן לוי, ב. אם אריה-ה טרף אדם, למה מגיע עונש לרבי יהושע בן לוי? ההסבר הוא: על פי סוד "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' וגו'", דורשים חז"ל שכל תלמיד חכם דינו ככהן, וממילא יש לתלמידי החכמים (הזקנים - הכהנים) לעשות הכל שבני דורן לא ימותו, ואם מתים, האחריות רובצת על גדולי הדור ולומדי התורה, ועל זה הנך יכול לשאול, מדוע?

בפרשת בראשית: אומר השי"ת "נעשה אדם" שואלים חז"ל מדוע "נעשה" ולא "אעשה", משיבים, שהשי"ת התייעץ עם המלאכים אם לברוא האדם, מלאכי אמת אמרו, אל יברא כי כולו שקר, מלאכי שלום אמרו, אל יברא כי כולו קטטה, וכן כל קבוצת מלאכים אמרה, אל יברא כי העולם יהיה הפוך ממידותינו, מלאכי חסד אמרו "עולם חסד יבנה", ועל סמך דבריהם נברא העולם, והיות שלחם זקוקים שניים, נותן ומקבל, לכן השי"ת ברא, צדיקים ורשעים, חכמים וטיפשים, עשירים ועניים בשביל שיטיבו זה עם זה, כלומר שהצדיק יחזיר למוטב את הרשע, שהחכם יחכים הטיפש ושהעשיר יתמוך בעני, ואם יש רשעים בעולם, משמע שהצדיקים לא מלאו שליחותם, ועל זה מגיע להם העונש, כפי שהגמרא בב"ק (דף ס' ע"א), אומרת: אמר ר"ש בר נחמני א"ר יונתן, "אין פורענות באה לעולם אלא בזמן שהרשעים בעולם ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחילה" מדוע? התשובה היא, שאם יש רשעים בעולם שבגללם באה פורענות, משמע שהצדיקים לא מילאו שליחותם!!!

ולצערנו ראינו בשואת הגרמנים ימ"ש שגדולי ישראל היו הראשונים שנלקחו לכבשנים ר"ל, ומכאן מובן מאמר הסבא בהגמרא דלעיל "שהיה להן להתפלל על בני דורן שלא ימותו" ומכאן אפשר להבין "למה זקניך ושופטיך" ולמה - כמאמר הגמרא - אף על פי שנמצא בעליל קרוב לעיר עם כל זה יש מצוות מדידה, כלומר אם החלל קרוב לעיר אחת 2 ק"מ ומהעיר השנייה יש מרחק של 50 ק"מ למה יש מצוות מדידה הרי רק עיר אחת רואים בעין, אלא הפירוש הוא "יש מצוות מדידה" יש לעשות חשבון נפש נוקב ולבדוק ולמדוד את מעשינו מדוע יש חלל?? מה לא עשינו מספיק לתקן שלא יהיו רשעים חייבי מיתה "נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה'" וזה מוטל על "המיוחדים שבדור" !!! ובזה מובנת הגמרא דלעיל, שהתלמידי חכמים הם ככהנים גדולים ועליהם לדאוג

שבני דורן לא ימותו ואם ח"ו מתו, יש עליהם מצוות וחובת מדידה!!!

ולאור העבר שהייתה שואה נוראית כזו אף על פי שלפני השואה בפולין ובאירופה נלמדה התורה לא פחות טוב מדורנו אנו, והרבה יותר יראת שמים, קדושה, טהרה ומסירות נפש היו אז, ובכל זה הייה כזה חורבן, צריכים אנו לעצור ולהתבונן מה חידשנו ומה הוספנו על דור העבר, על מנת שחורבן נוסף לא יבוא, ומאידך גיסא לחשוב מה השי"ת דורש מאתנו, כי אם יום יום דם יהודי נשפך כמים רח"ל יש לנו "למדוד" היטב למה זה קורה ולכן, "יש מצוות מדידה", שלא נחזור על שגיאות העבר!!

צריכים אנו לזכור, שהיצר הרע כתלמיד חכם נדמה לו, יבוא ויאמר "אסור לחשוב", אבל תורה הקדושה מצווה "ומדדו" - כלומר, לא להרהר ח"ו אחר מידותיו של הקב"ה, אלא יש לנו לעשות חשבון נוקב עם עצמנו, ואם לא נקיים חובה זו, לא נוכל להרים ידנו לשמים ולומר "ידנו לא שפכו את הדם הזה עינינו לא ראו" כי אנו חייבים לתת את הדין על כל טיפת דם - אפילו של רשעים - שנשפך!!!

נשאלת השאלה, מה נותר לתקן ולהוסיף על אשר כבר נעשה?

במסכת חגיגה (י"ד:) כתוב: ת"ר ארבעה נכנסו ב"פרד"ס" ואלו הן: בן עזאי ובן זומא, אחר ורבי עקיבא. בן עזאי הציץ ומת, בן זומא הציץ ונפגע, אחר, קיצץ בנטיעות, רבי עקיבא יצא בשלום. מסביר הזוהר הקדוש - (בראשית כ"ו. ובהסולם ב"א סעי' ר"ן) - על הפסוק "ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד" והייה לארבעה ראשים". (בראשית פ"ב פ"י) ואומר: בן עזאי, בן זומא ואחר, אלו נכנסו אחד ל"פשט" אחד ל"רמז" אחד ל"דרוש" והחזיקו ב"פר"ד" בקליפות של התורה, לכן "יפרד"; נפרדו מהקדושה, אך רבי עקיבא שלמד והשלים גם את ה"סוד", הפנימיות שבתורה, לכן רק הוא נכנס בשלום ויצא בשלום.

בהתבוננות בהנ"ל מובהר היטב ש"פרד"ס" משמעותו ארבעה חלקים: "פשט", "רמז", "דרוש", "סוד", ולא כפי שיש מסבירים ש"פרד"ס" משמעותו רק "סודות התורה", ועל סמך הגדרתם זו דורשים דרשות ובונים סברות, למנוע מאחינו בני ישראל, תלמידי חכמים ובני תורה ללמוד את סודות התורה, ובזה ממשיכים הם עליהם קיטרוגים ר"ל כי זו עצת היצר הרע כמתבאר להלן:

בספר "קול אליהו" מהגר"א מוילנא זי"ע (בפירושו על הנביא ישעיה-ה פ"י) כתוב, וז"ל: ועל זה אמר ישעיהו הנביא בשליחותו של הקב"ה "הנה היצר הרע" עושה אתכם, שישמן לב העם הזה שלא ילמוד קבלה שהיא בלב". כי להיצר הרע ירע לו פן יראה בעיניו, ולבבו יבין "שילמוד קבלה ושב ורפא לו ויעשה תשובה עילאה, על זה עושה היצה"ר לאדם שישמן לב העם הזה, שלא ילמוד קבלה שהיא בלב", וזהו ואל תבינו שלא תרצו ללמוד

בדור הזה מותר ומצווה ללמוד חכמת הקבלה

ישנו ענין מיוחד שנתחדש בזמנו של האריז"ל בנוגע ללימוד פנימיות התורה: בדורות הראשונים היתה חכמת הקבלה "נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי חכמים כי אם ליחידי סגולה, ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברבים", ואילו בדורו של האריז"ל נשתנה מצב זה, "כמ"ש האריז"ל דדוקא בדורות אלו האחרונים מותר ומצווה לגלות זאת החכמה"

בזמנינו שאנחנו קרובים לימות המשיח, אפילו ילדים יעסקו בזוהר הקדוש

וכמפורש בזהר (ח"א קי"ז ע"א), שלפני ימות המשיח יהיה הגילוי דפנימיות התורה בריבוי מופלג: "בשית מאה שנין לשתינתאה יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו' וסימנך בשנת שש מאות שנה לחיי נח גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה גו'" (נח ד יא), ובהמשך הענין שם (ק"ח, א): "כך יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'".

כשם שהיציאה מתגבר, כך צריך להתגבר בלימוד הזוהר

וכמו שביאר הגאון רבי בונם מפשיסחא זצ"ל: "עתה בעקבתא דמשיחא יש להחזיק בדווקא בלימוד הנסתר. והדמיון - כמו שאנו רואים נר דולק וקודם שכבה, הוא מתחזק ביותר ושלהבת עולה יותר. כמו כן מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קודם הגאולה, היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בלימוד תורת הנסתר".

לימוד הזוהר מקרב את הגאולה

זאת ועוד: הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה ברחמים - כמבואר בזהר (ח"ג קכד - ברע"מ), "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמים".

ר' חיים ויטאל אמר כבר לפני 400 שנה, שהסרון בלימוד הזוהר, גורם את אריכות הגלות

וכידוע מה שכתב קדוש האלקי רבנו חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות, אודות גודל הנחיצות דלימוד פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד דפנימיות התורה, היא הסיבה לאריכות קץ הגלות!

ואם דברים אלו נכתבו בזמנו של המרח"ו - הרי על אחת כמה וכמה כאשר נמצאים בימים אלו, ארבע מאות שנה לערך אחרי המרח"ו, ורואים ש"עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו" (לשון הכתוב - ירמיה ח, כ), הרי בודאי שהסיבה לכך היא - החסרון בלימוד פנימיות התורה.

כל הסימנים כבר התקיימו

כל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף זמן הגלות - נתקיימו כבר, ולדוגמא - הסימנים בענינים בלתי-רצויים שבסוף מסכת סוטה, "חוצפה יסגי, נערים פני זקנים ילבינו, בת קמה באמה כו'" - עניינים אלו נתקיימו כבר ובאופן של "הידור דהידור!" [חס וחלילה ללמד היפך הזכות על בני ישראל, אבל, לדאבונו, כך הם פני הדברים!] וכמו כן הסימן ד"מלכויות מתגרות אלו באלו" [שעל זה אמרו חז"ל (ב"ר פמ"ב, ד.) "אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח"] - כפי שרואים בתקופה הכי אחרונה: וכן בנוגע לסימנים בעניינים טובים,

קבלה, וזהו ואל תדעו, שאינכם רוצים ללמוד בשכל וכו', עכ"ל. מובהר מדבריו הקדוש שהיצר הרע בין "כתלמיד חכם" נדמה לו ובין "כגוי" נדמה לו, בתכלית, זה יצר הרע,

בספר "מעשה רב" מהגר"א זי"ע (כתוב בסעי' ס'): ללמוד אחר התפילה תיכף ג' שעות, ללמוד מקרא אגדות ומדרשים "ללמוד זהר בכל יום" עכ"ל.

ראשית, יש לפוצץ מחיצת ברזל, המצווה ומפסקת בינינו לבין חכמת הקבלה, מעת חורבן הבית ואילך, עד דורנו זה, שהכבידה עלינו במידה חמורה מאד

בריש מלים, מצאתי לי צורך גדול לפוצץ מחיצת ברזל, המצווה ומפסקת בינינו לבין חכמת הקבלה, מעת חורבן הבית ואילך, עד דורנו זה, שהכבידה עלינו במידה חמורה מאד, ומעוררת פחד שלא תשתכח חס ושלום מישראל.

השאלות בדבר לימוד קבלה

והנה כשאני מתחיל לדבר על לב מי שהוא, אודות העסק בלימוד הזה, הנה היא שאלתו הראשונה, למה לי לדעת כמה מלאכים בשמים, וכיצד נקראים בשמותיהם, האם לא אוכל לקיים כל התורה כולה בפרטיה ודקדוקיה בלי ידיעות הללו. שנית ישאל, הלא כבר קבעו חכמים, שצריכים מתחילה למלאות כריסו בש"ס ובפוסקים. ומי הוא שיוכל לרמות את עצמו שכבר גמר כל התורה הנגלית, ורק תורת הנסתר חסרה לו. שלישית, הוא מפחד שלא יחמיץ חס ושלום מחמת העסק הזה, כי כבר קרו מקרים שנטו מדרך התורה בסבת העסק בקבלה, ואם כן הצרה הזאת למה לי, ומי פתי יכניס את עצמו בסכנה על לא דבר. רביעית, אפילו החובבים את הלימוד הזה, אינם מתירים אותה אלא לקדושים משרתי אל, ולא כל הרוצה ליטול את השם יבא ויטול. חמישית, והוא העיקר, כי קיימא לן בכל ספק, אשר פוק חזי מאי עמא דבר, ועיני הרואות, שבני תורה שבדורי, כולם המה עמי בדעה אחת, ושומטים ידיהם מלימוד הנסתר, וגם מיעצים לשואליהם, שבלי שום פקפוק מוטב ללמוד דף גמרא במקום העסק הזה (הקדמה הקדמת תלמוד עשר ספירות).

להלן הבאנו כמה ליקוטים מהמקורות המדברים בחשיבות הגדולה של לימוד הקבלה והזוהר הקדוש:

הקדמה

סבת ארץ הגלות

ר' ישראל סלנטר: משנת ת"ר אין כל איסור והגבלה ללמוד קבלה

אמרו משמיה רבא דר' ישראל סלנטר ז"ל, שכל האיסור להכנס בחדרי חכמה זו לא היה רק עד שנת ת"ר לאלף השישי (כמ"ש בזוהר פרשת וירא שבשנה זו יפתחו שערי החכמה וכו'), ומאז כל הרוצה לבא יבוא ויטול. (לשם שבו ואחלמה).

הגרי"א וזינטרוב: בזמנינו אפשר להתחיל ללמוד קבלה אף בגיל מוקדם

וכן שמענו בשם הגאון רבי ישראל אליהו וזינטרוב זצ"ל שבזמנינו שהדורות חלשים, ורבתה אפיקורסות וההפקרות והפריצות בעולם, אפשר ומצווה ללמוד קבלה ופנימיות התורה אף בגיל צעיר (יחסית) - להשיג אמונה טהורה ויראת שמים.

בחושך ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת. ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה בשעה שנשמתי רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון. ואל תפן לקחת ראייה מגדולי התורה בעלי הנגלות שלא רוצים לעסוק בחכמה זו, כי דברי חכמינו זכרונם לברכה במדרש ובזוהר נאמנים יותר מגדולי הדור הזה. ונאמנה תדע אחי, כי לא כדורות הקדמונים והימים הראשונים שהיו באלף החמישי דורות הללו והימים האלה, כי באותן ימים היו שערי חכמה זו סגורים ומסוגרים, לכן לא היו אז מקובלים אלא מעטים. - לא כן באלף השישי הזה שנפתחו שערי אורה, שערי רחמים, כי הוא קרוב לעת קץ הימין ושמחה של מצוה ונחת רוח גדול, כעת בעיני ה' להתפרסם כבוד שם מלכותו לעולם ועד בפרט כעת שנדפסו כל כתבי הקודש להאר"י לוריא ז"ל אשר פתח לנו שערי אורה שהיו סתומים וחתמיין באלף עזקין מימות עולם וכל דבריו דברי אלקים חיים על פי אליהו הנביא זכור לטוב וברשותו גלה מה שגלה ואין לנו מכשול ולא שום סכנה כעת כמו בנגלות ממש.

ואני תמה מאד, על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל, כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה, והיא מוזר בפניהם עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל!

הקדמת לשם שבו ואחלמה - ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה - לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחינם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים, רודף אחר נסתרות, שהוא עיקר החכמה ודעת וכו', "כבוד אלוקים הסתר דבר", אימתי אתה עושה לאלוקים כבוד? - בשעה שאתה עוסק בנסתרות וכו' ע"ש. ואני תמה מאד, על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל, כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה והיא מוזר בפניהם, עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל כמ"ש (בעירובין נ"ה) "לא בשמים היא" שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ופשוט הוא שהכוונה היא על כל חלקי התורה, והחלק הנסתר עלתה על כולנה".

מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל בשם הגר"א - אפילו הרשע הגדול ביותר יתבע, על שלא למד מעשה מרכבה!

וכתב נכדו מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל בשם הגר"א ז"ל, שאפילו האפיקורס הגדול שבישראל, יתבע למה לא למד ועסק במעשה מרכבה! (פירוש הגרי"ש זצ"ל לאבות).

אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרם את עצמם מלימוד הקבלה מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים

מתוך הסכמה לספר איפה שלימה (פירוש לספר עץ חיים): אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרם את עצמם מלימוד הקבלה, מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים, אשאלה להם, למה לא יזכרו טענתם זו בשעה שפונים לדבר דברים בטלים הגוררים אחריהם לישנא בישא ולשה"ר שמחוייב לפרוש מהם גם מי שמלאו כרסו בש"ס ופוסקים, אין זה כי אם שמזניחים את החכמה עצמה, שעל זה

ולדוגמא: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר (יחזקאל לו, ה.) "ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'", כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפה, אז יקרב הקץ כו'" (סנהדרין צח, א ובפרש"י), הסימן היחידי שלדאבוננו לא נתקיים עדיין הוא - מאמר הזוהר (הנ"ל) ש"כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא"! - וכאמור - אם המרח"ו כתב בנוגע לזמנו, שהסיבה לאריכות הגלות, היא העדר הלימוד דפנימיות התורה, הרי על אחת כמה וכמה שכן הוא עתה - ארבע מאות שנה אחרי זה!

מי שלא לומד זוהר, מאריך את גלות השכינה

ומאחר שהעדר הלימוד גורם כל זה ממילא מובן שגם המעטת הלימוד מאריך את הגלות ולא רק גלות בני ישראל אלא גם הענין דשכינתא בגלותא, וכשיתבונן כל אחד ואחד מאתנו שעל ידי מה שממעט בלימוד פנימיות התורה יהיה ח"ו שכינתא וכנסת ישראל ובמילא גם בני ישראל נשמות בגופים, על כל פנים רגע אחד יותר בהגלות וחשך כפול ומכופל הרי תסמר שערות ראשו האחריות המוטלת עליו, והעניינים שתלוי בלימוד פנימיות התורה וכל הקושיות שיש על זה, הרי ידוע הפתגם אשר היצר הרע אומן במלאכתו ובא לכל אחד ואחד לפי מהותו וישנם כאלו שבא אליהם לבוש במעיל משי, והבחינה בזה שאם הסברות מונעים העבודה בפועל הרי מקורם בצד דלעומת זה.

לימוד הזוהר הקרוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל רע

רבי יעקב צמח, בהקדמתו לעץ החיים - לימוד הזוהר הקדוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל רע, כי גילוי החכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא. כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים. כי אותן דורות קודמים היו אנשי מעשה וחסידיים והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים. עתה רחוקים אנו משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות. מי יגן עלינו אם לא קריאותנו בחכמה הזאת?

רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא

רבי יעקב צמח, בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכן על בניה כי איננו, כלומר שכיוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזוהר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע כראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. ואל תפן לקחת ראייה מגדולי התורה בעלי הנגלות שלא רוצים לעסוק בחכמה זו כי דברי חכמינו זכרונם לברכה במדרש ובזוהר נאמנים יותר מגדולי הדור הזה.

ספר הברית, חלק ב' מאמר יב' פרק ה' - נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רוב העולם פורשים ממנה באמרם במה שהורשית התבונן ואין לך עסק בנסתרות אתה שלח נא ירך ואחוז בזה אם אתה מסוגל לתורה הזאת ומנה לא תזוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך

שהבחינה של משה רבינו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה, שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עוזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, לסייע לתיקון השכינה. ונאמר בו, ולאדם לא מצא עזר כנגדו, פירוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזור לזעיר אנפין, להוציא את שכינתו מן הגלות. וכע"ז כתב רבינו הגר"א ז"ל בביאורו.

מי שלא לומד זוהר הקדוש מחריב את העולם

בתיקוני זוהר (תיקון ל' נתיב תנינא) כתוב על אלו "דלא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה" (שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה) "אוי להם שגורמים עניות, חרב, ביזה, והרג ואבדון בעולם", עכ"ל, וזאת מובן על פי הגמרא (שבת פ"ח. ובע"ז ג.) "התנה הקב"ה עם מעשה בראשית ואמר אם ישראל מקבלים את תורתו מוטב (אתן מתקיימין) ואם לאו, אני אחזיר אתכם ל"תוהו ובוהו", דכתיב "משמים השמעת דין" - מתן תורה - "ארץ יראה" - בתחילה, שמא לא יקבלו ישראל התורה ותחזור הארץ לתוהו ובוהו - "ולבסוף" - כשקבלוה בנעשה ונשמע - "שקטה", כלומר, כשהבטיחו "נעשה ונשמע", אז שקטה, על זה אפשר לשאול, אם כתוב "כל הדברים אשר דבר ה' נעשה", הרי כבר שמעו, א"כ מה האמירה "ונשמע"? אלא, שמיעה מלשון סברא, להבין "מדוע", כי תורה שבכתב אומרת לנו "מה" לעשות, תורה שבעל פה אומרת לנו "איך" לעשות, והזהר הקדוש מסביר לנו "למה" לעשות, וההוכחה היא, שבפרשת כי תבוא מובאת התוכחה, ובסוף הפרשה כתוב "למען תשכילו את כל אשר תעשון", כלומר, קיבלתם עונשים, עכשיו תתקנו מה שלא עשיתם קודם, "תשכילו" ב"שכל" תבינו מה שאתם עושים, וכדברי הגר"א לעיל,

טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד לא תורה שבכתב
ולא תורה שבעל פה

ובתיקוני זוהר (תיקון מ"ג) על פי כסא מלך, כתוב, וכך מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה, מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, ואומרים שיש רק פשט בתורה ובתלמוד, וגורם שלא ילמדו הקבלה "אוי לו טוב היה שלא היה-נברא בעולם ולא ילמד לא תורה שבכתב ולא תורה שבעל פה, שנחשב לו שמחזיר העולם לתוהו ובוהו, וגורם עניות בעולם ואורך הגלות" ומסביר, אם לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה ולא לומד קבלה, פוגם בלימודו ומחזיר העולם ליסוד שבירת הכלים שמגביר הקליפות ואם היה - עם הארץ, לפחות לא פוגם כל כך, ממנו יודע גודל החיוב וגודל השכר למי שלומד הקבלה, כי לימוד זוהר בגירסא בעלמא, בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, אלא ודאי לימודו כל השנה אינו כלום, אם אין מעטרו בלימוד הקבלה, אם יתקן גלגולו וישוב ללמוד קבלה, תחזור הארץ להיות מרוצה, עכ"ל. - ולאור הנ"ל ישאל השואל, מתי ובאיזה גיל צריך להתחיל ללמוד את זוהר הקדוש, לכן אציג את דברי חז"ל הברורים, בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, וכדלהלן: במסכת קידושין (דף ל:): אומרת הגמרא לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד, שואלת הגמרא, מי יודע כמה חיי? מתרצת הגמרא לא צריכא, ליומי. על זה אומר רש"י הקדוש, "ליומי" לחלק את ימי השבוע,

אמר אחד מן הגדולים: מי שמבטל בגלוי את הנסתר, חזקה שמבטל בסתר את הנגלה. לכן, אחים יקרים, חזקו ואמצו, הדבקו בקשורא דמלכא עלאה, התאחדו לעילא ולתתא בלמוד הקבלה, ואף אם אינו מוצא מי שילמדנו, יקרא בעצמו אעפ"י שהוא שוגא בה, כי מכל מלה ומלה נעשין אילנין רברבין וכן

אפילו יש ביד האדם תורה ומעשים טובים, אם לא למד זוהר, יהיה בבושה גדולה בעולם הבא

ולא עוד, אלא שאפילו יש ביד האדם תורה ומעשים טובים, כתב בזוהר שיר השירים, שהנשמה כשתבוא לעולם העליון ולא עסקה בחכמה זו, תהיה בבושה גדולה מאד על כך שלא יודעת רזים עליונים, ומוציאין אותה מכל השערים העליונים. לכן ישתדל כל אדם ללמוד זוהר הקדוש 'בגין דלא יעול בכיסופא לעלמא דאתי.

מי שלא לומד זוהר, מחסר ממצוות תלמוד תורה

ורבינו יהודה פתייה זיע"א אומר בשם רבי חיים וויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה פן, הרי חסר מצוה אַחַד שֶׁל תְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא גְדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כָּל הַמְצֻוֹת, וְצָרִיף שִׁתְּגַלְגַּל עַד שִׁטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרָז"ס הַנֶּזְכָּר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. ועוד אמר הרב יהודה פתייה זי"ע שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

מי שלא לומד זוהר, טוב לו שלא נברא

הַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְצוּקְלָה"ה (בְּסִפְרוֹ גִנְי הַמְלֶכֶ דְּיָ קַפ"ה) אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הַקְדוֹשׁ: דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֲמַת שְׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא דְּבָלָא זֶה, אִין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֵהוּתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְיִרְאֶתוּ וְאֶהְבְּתוּ, וְעִבְדֶּתוּ.

מי שביכולתו ללמוד זוהר ונמנע מזה עונשו גדול, והגאולה מתעכבת בגללו

ונמצינו למדים שמי שהיה יכול ללמוד בתורת הסוד ולא למד ענוש יענש על כך. ומעכב את הגאולה! (זוה"ק תיקון ל' תיקון מ"ג וכן כתב הגר"א ז"ל, ועיין עוד במדרש משלי פ"י). - ועל זה צווח ככרוכיא בספר מזכה הרבים: מה יעזור לנו, אם אנחנו רוצים להגאל, אבל לא פועלים בשביל לקרב את הגאולה? ומהו קירוב הגאולה? תשובה שלמה קדושה וטהרה (קדושת האדם כולל כשרות המאכלות באמת [וכידוע שיש ממשול גדול בענין זה ואפילו בהכשר "מהודר"] ההתנהגות והלבוש התרחקות מדרכי הגויים וכו'); ולימוד הזוהר הקדוש! עכ"ד.

בזמן הזה יש מחסור בתלמידי חכמים שיעזרו למשה רבינו בגלות

ואמרו בזוהר (בראשית דף כ"ח ע"א) בלה"ק: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָרִי מִי נִתֵּן מַעֲשֵׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשְׁהָ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כִּי? וְכִי לֹא לְמַדְתָּ (ישעיהו מו) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִיתִי?! אָמַר לוֹ, כִּי הוּא וְדָאִי. וְלִכֵּן מַעֲשֵׂה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזְרָה, אֲלֵא פְלָם כְּנָגְדוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בְּעִמּוּד הָאֲמָצְעִי וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזְרָה שְׁיוּצִיא שְׁכִינָה מֵהַגְּלוּת. זֶהוּ שְׁכִינָתוֹב (שמות ב), "וַיִּפֶן פָּה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ". וּמַעֲשֵׂה הוּא בְדָמוֹתוֹ מִמֶּשׁ, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ לֹא מִצָּא עֶזְרָה כְּנָגְדוֹ, וּבִיאָר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ: וּמִמְשִׁיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי לְבָאָר,

פרשת נשא (ק"ד). שבגאולה האחרונה יהי-ה כביציאת מצרים (ככתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות) שכתוב שם "וחמישים" עלו בני ישראל מארץ מצרים, - ודורשים חז"ל, במדרש ובמכילתא וכן ברש"י על הפסוק "וימרו בני" (יחזקאל כ' פסוק ח') שרובם של ישראל מתו בג' ימי אפילה, ואלה שעלו היו רק "אחד מחמישים או אחד מחמש מאות"!!! - וכן ממשיך הזוה"ק ואומר שעם ישראל יחולק כבמתן תורה, "אלו שנאחזו בעץ החיים שהוא ה"זוה"ק" יזכו ויכנסו להיכל המשיח, ואלו שלא למדו הזוה"ק וירצו עכשיו להכנס, עליהם נאמר כי סקול יסקל או ירה יירה, ועל זה אשאל אותך, באיזו קטיגוריה-אתה רוצה להמצא??

מעשה שהיה עם סבי הקדוש כ"ק מרן בעל הסולם נשמת האריז"ל לפני השואה

אם תשאל, מדוע אני פועל כה רבות להפצת לימוד הזוה"ק ואחרים לא? אשיב לך: אני חש זאת כחובה מוסרית משום מעשה שהיה-עם סבי הקדוש, כי בשנים תרע"ז - תרע"ט (1917-1919 למנינם) לאחר מלחמת העולם הראשונה, רץ כ"ק סבי הגה"ק בעל "הסולם" זי"ע ופנה לגדולי ישראל באירופה והתחנן בפניהם שיורו לתלמידיהם וחסידיהם ללמוד הזוה"ק והוכיח הנכתב בספה"ק על החיוב בלימוד הזוה"ק, אך לצערנו דחו תחנוניו בתירוצים למיניהם, בשנת תרע"ט (1919) צעק סבי הקדוש שנגזרה הגזירה בשמים!!! ונותנים לנו 20 שנה לברוח לארץ ישראל, ששם לא יהי-ה חורבן!!! כששמעו זאת, החלו לכנות את סבי הקדוש "ציוני" ומאחר שראה שכ"ציוני" (לכאורה) אין לו יותר שום השפעה על עידוד לימוד הזוה"ק, החליט לעלות לארץ ישראל, ועשה זאת בשנת תרפ"א (1924)!!! ולצערנו פרצה שואת הגרמנים ימ"ש בשנת תרצ"ט (1939) בדיוק 20 שנה משנת תרע"ט (1919)!!! לצערי, עשרות רבות של יהודים, יוצאי השואה, סיפרו לי זאת לפני למעלה מ-40 שנה ואמרו לי "כמה סבא שלך צדק וחבל שלא שמעו לו"!!! (בטוחני שיש אלפים, ששמעו מציאות זו מאבותיהם ויודעים האמת), וכיון שעדיין לא נשתנתה הגישה ללימוד הזוה"ק, חוששני שוב מדבריו הקדוש, ואיני רוצה שההסטוריה-ה תחזור ח"ו על עצמה ושוב יאמרו "כמה שהוא צדק"!!! וד"ל

מקשה עליו התוס', גם על זה אפשר לשאול "מי יודע כמה חיי, ומשיב התוס', בכל יום ויום עצמו ישלש, ולפי זה, הרי חובת כל אחד ללמוד זוה"ק, - כמובטח "עתידיא חכמתא דא לאתגליא לסוף יומיא", ממתי ובאיזה גיל יכול להתחיל, על זה אפשר לשאול את שאלת הגמרא "מי יודע כמה חיי" וממילא חובת כל אחד הלומד תורה, להשלים ה"פרד"ס" בכל יום. - השל"ה הקדוש בפרק בעשרה מאמרות כותב בזה"ל: אחר שתמלאו כריסכם מתלמוד ופוסקים "בכל יום ויום" אזי אחר כך תבררו חלק יפה מהיום ותדבקו בלימוד זו החכמה בתוספת קדושה ודביקות גדול בו יתברך ויתברך, עכ"ל.

כשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינוקות שבעולם ידעו סודות החכמה

בזהר הקדוש (וירא קי"ח ובהסולם סעיף ק"ס) כתוב, וז"ל: וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו תינוקות שבעולם עתידים למצוא סודות החכמה, ובאותו זמן תגלה לכל, עכ"ל. - בהוספה לספר יסוד יוסף פ' י"ג כתוב דההגבלות על לימוד הקבלה כגון שילמד מפי מקובל ולא מפי כתבים וכו' זה לא נאמר על לימוד ספר הזהר עיי"ש, וכן אמר הגה"צ רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל" שעל לימוד ספר הזהר, אין שום הגבלה, כי רובו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה, ואפילו לבחורים, עכ"ל. - הגה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע בספרו נוצר חסד (על פרקי אבות פ"ד מ"ב) כותב, וז"ל: וכן יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזהר אשר הם חיינו, ממש, חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזהר, ולו עמי שומע לי בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו לומדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזהר והתיקונים להגות בו, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. - בספר אבן שלמה פר"ח סע' כ"ז מהגר"א מוילנא זי"ע כתוב וז"ל: פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף "והעוסקים ב"סוד" אין יצה"ר יכול להתגרות בהם" עכ"ל. וניתן מכאן להסיק שזה תלוי (כהנ"ל) בהקדמת יראת חטאו, לחכמתו.

לפני ביאת המשיח יהיה צירוף גדול
ובעניין ביאת משיח בב"א, רצייתי לצטט את הכתוב בזוה"ק

זעקה גדולה ומרה מהגה"צ גאב"ד האלמין שליט"א

גזירת הגיוס - כי לא אמרו ללמוד זוהר

"ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר, ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה".

גזירת הגיוס באה, בגלל שלא למדו זוהר הקדוש ופנימיות התורה בישיבות ובכוללים.

הלכנו כבר בחודש אדר וניסן (שהתחיל כל הסיפור) לראשי הישיבות ודיברנו על הזוהר וחשיבות למנוע את הגזירות, ולא נענו, זכרו את הסיפור של בעל הסולם לפני השואה (כמפורט לעיל, ובזוהר הישועה בארוכה) בואו לא נטעה שנית!

העיתונים מלאים מינות ואפיקורסות כתוב שם: "הראש ממשלה אשם, פלוני אשם וכו'"

הוא לא אשם, הממשלה לא אשמה, הם רק המקל, זה ממש בזבוז זמן, להאשים את הממשלה, ולכתוב ולדבר עליהם, זה לא הם. זה אנחנו! [כך מבאר החפץ חיים הרבה פעמים].

הסכמת רבי מנחם מענכין על איפה שלימה:

ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר (תקון ל):
 "וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב
 לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל
 בחכמת הקבלה וכו'", כמה נפישא חיל של המאמרים הללו
 שנוקבים ויורדים לפני לפני חדרי לבו של אדם המאמין
 האמיתי, תסמנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על
 ליבו כי עניות ישראל והגזרות והמלחמות המשטות וההריגות
 הוא בעצמו גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה,
 ובפמליא של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על
 הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום
 הכיפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה!

קול דמי אחיך צועקים - מי לא שומע את הקול, קול הקורא,
 ששה מיליון יהודים שצועקים למעלה בשמים על הרבנים
 שלא רצו ללמוד זוהר הקדוש ולכן הרגו אותם!!! וכך צווח
 במר קולו הגה"ק בעל הסולם זצ"ל בסוף הקדמתו להסולם
 שלו, עיי"ש. - כמו כן אנחנו צועקים עכשיו על כל האדמוריים,
 ראשי ישיבות, רבנים, מגידי שיעורים, בעלי דרשנים, שלא
 צועקים נורא, לפני שיהרגו ח"ו את הבחורים ואברכים, ולפני
 שיסגרו את הישיבות!!! "אתם הרבנים שלא צועקים ללמוד
 זוהר הקדוש!!! אתם אשמים על הכל ולא ולא הכנסת ושריה
 ויועציה!!!"

אבל אשמים אנחנו על אחינו!

נכון, אני גם אשם בכל זה שלא הוכחתי מספיק!!! ולכן אני יוצא
 בקול חזק וכותב את האמת כמו שכתבתי ב-17 ספרים על
 הערב רב (310 מראה מקומות 172 מזוהר הקדוש), תלמדו את הספרים
 ותבינו מי הם האשמים האמיתיים!!!

וכפי שמסרו מן השמים, לאחרונה, שעל כל יהודי ללמוד דקה
 אחת, על כל פנים מזוהר הקדוש. כפי שיובא לקמן בס"ד.

בואו ונלמד מאחי יוסף הקדושים - "אבל אשמים אנחנו!"

להאשים את השני זה לא יעזור, בואו נתקן את המעוות לפני
 שיהיה מאוחר מדי!

אזהרה חמורה!

אם לא ילמדו זוהר בשיבות הקדושות ובכוללים - לא רק
 שיסגרו את הישיבות, והבחורים ילכו לצבא ח"ו, אלא ח"ו
 שלא יהיה כמו שהיה בשנת תרע"ד, (כמבואר בהקדמת בית לחם
 יהודא לרבי יהודה פתייה זצ"ל, ראה ספר אור הזוהר ובעלוני אור הזוהר 185-35),
 ומיד אחרי זה הייתה מלחמת העולם הראשונה, ואז הזהיר
 בעל הסולם ולא שמעו בקולו, ואז הגיע מלחמת העולם השנייה
 השואה רח"ל - המחיר עלה שש מיליון קרבנות רח"ל, ומה
 שיארע אחר כך כבר לא צריך לכתוב, כי מובן מאליו [עיינ
 בנבואות זכריה יג, סנהדרין קי"א, זוהר שמות ז', תיקוני זוהר
 כ"א, כח הזוהר חלקים א-ח, עלוני אור הזוהר 210-1 ועוד
 ועוד], ובצבא יש לנו כבר מחלקי הזוהר הקדוש, שאומרים
 לחיילים, אם אתם רוצים לחיות, רק זה יציל אתכם, וכולם
 אפילו אחינו החילונים קוראים כבר ולומדים זוהר הקדוש,
 וקצת מהראשי ישיבות עוד לא החליטו מה לעשות, ושמה
 באמת יחזרו בתשובה, וזה השליחות של שליחי ה' ראשי
 הממשלה, אתם ברוגז על המקל שלוקה, מי שלח אותנו, ולמה
 שלחו אותנו?

ומי שלח בשנת תרע"ד לקחת את כל הצעירים בחורי הישיבה
 לצבא, ומי הרג אותם? - ומי אשם על הריגתם של ששה מיליון
 יהודים? - ומה כותב רבי מנחם מענכין בהסכמתו על איפה
 שלימה?

כי עניות ישראל והגזרות והמלחמות המשטות וההריגות, הוא
 בעצמו גורם לזה, מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא
 של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו,
 כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יוה"כ אין מכפר
 עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה.

מוות קליני

סיפורו המופלא רבי יוחנן באנון והמסר מהעולם העליון לדור האחרון

(התפרסם בעודו בחיים, ועתה עלה בחזרה לעולם האמת, וזו היא צוואתו לפרסם לכל יהודי ויהודיה את זוהר הקדוש)

פתיחה - הסברה על מוות קליני

ופסיכיאטרים שחקרו במשך שנים ארוכות חולים שנחשבו
 מבחינה רפואית למתים, וחזרו אחר-כך לחיים מצאו קווים
 משותפים בסיפוריהם המעידים, לדבריהם, כי המוות אינו
 חידלון. ד"ר ריימונד א. מודי, רופא מפורסם ובכיר מומחה
 לפסיכיאטריה ובעל תואר בפילוסופיה מאוניברסיטת ווירג'יניה
 מביא בספרו "חיים לאחר החיים" שיצא לאור לאחרונה,
 עדויות של אנשים ש"ראו את המוות"; חולים קשים או
 פצועי-תאונה שהוכרוזו מתים אך נשאו בחיים כ"ניסים
 רפואיים". - הם מספרים על ניסיונם בוואריאציות שונות, אך
 אלמנטים מסויימים מרגעי הפטירה חוזרים בכל הסיפורים:
 מנהרה אפילה, אור גדול וחזק, פגישה עם "ישות" שופעת

מוות קליני הוא מצב שבו מפסיק הלב לפעום ולספק דם
 וחמצן למוח. הפסקת זרימת הדם למוח מביאה לאובדן הכרה
 בתוך שניות ספורות ולהשבתת התקשורת העצבית במערכת
 העצבים המרכזית בתוך כחצי דקה. שרשרת תהליכים הרסניים
 בתא העצב גורמים להרס תאי המוח, גם אם תחודש זרימת
 הדם למוח בלתי אפשרי למנוע מצב של מוות מוחי תוך מספר
 דקות

על פי סקר סטיסטי ענק ומקיף של מכון "גאלופ" בארה"ב,
 כשמונה מיליון אמריקנים שבו לחיים לאחר שמתו מוות קליני.
 בעולם כולו מוערך מספר האנשים אשר שבו לחיים לאחר
 מוות קליני בכשלושים מיליון איש. אנשי מדע רופאים

אהבה ללא קץ. הישות דברה עמם בדרך של העברת מחשבות. גופם הגשמי שעזבו למטה. הם ראו את כל קרוביהם וידידיהם שנפטרו לפנייהם באים לקראתם, הם ראו סרט חי ואמיתי מחייהם, וכולם, בלי יוצא מן הכלל, היו מסוגלים לראות ולשמוע את כל הנעשה סביב

ההלן לקט סיפור חיים מצמרר מהצדיק רבי יוחנן באנון זצ"ל שחזר לחיים, לאחר שרופאים קבעו את מותו וסיפר על חויות מהגן עדן.

הקדמה

סיפורו המופלא של הצדיק רבי יוחנן באנון זצ"ל - שלמד עם הרשב"י בישיבה של מעלה - רשמים מעולם האמת: המוות קליני, שטר פטירה, ומה שראה ומה שהגידו לו בשמים.

רבי יוחנן באנון זצ"ל נולד בשנת תש"כ גדל בסביבה המרוחקת מהיהדות. לפני כעשר שנים הוא עבד במשטרת ישראל ביחידה של הלוחמה נגד סמים, והפך לקצינ"א, וחזר בתשובה באורח פלאי. (וכפי שהוא עצמו מספר לקמן).

רבי יוחנן ביקש להתקרב לה', וביקש עצה מרבו (הרב ניסים פרץ זצ"ל), כיצד להתקדם בדרך ה', ורבו הציע לו לקרוא "לגרוס" הרבה זוהר, כך התמיד שנים רבות רבי יוחנן בקריאה בזוהר, למרות שלא הבין מאומה.

השוטר לשעבר לאחר זמן, הרגיש צער גדול שאינו מבין כלל הזוהר, ואינו מתקדם כביכול, עד שמתוך צער אמיתי, התפלל ימים כלילות ובכה מרות מעומק ליבו לזכות להבנה של הזוהר, ואז ברבות הימים, התקבלו תפילותיו וארע בחייו נס מופלא גדול ונורא כך שזכה בן לילה (ללמוד בישיבתו של הרשב"י) לדעת בעל פה ולהבין את כל הזוהר הקדוש על פי תורת הסוד. - לכל הדעות זה דבר מופלא וניסי, שתלמיד חכם בדרך הטבע, צריך להתייגע כל חייו, יום וליל יגיעות עצומות ונוראות, ואם בכלל, כדי להתקרב לגובה הרוחני שזכה רבי יוחנן זצ"ל.

מספרים שקיבל על תפקידו בעולם, בהפצת הזוהר הקדוש, ובחשיבות הקריאה של כל יהודי/ה 2 דקות זוהר ביום.

בתוך 10 שנים אחרי החזיון, התעלה רבי יוחנן זצ"ל למדרגות רוחניות אדירות ועליונות בלימוד הזוהר ותורת הקבלה, דבר שסחף אחריו תלמידים רבים בלימוד הזוהר הקדוש. לאחר שרבו נפטר (לפני כשנה) חלה רבי יוחנן זצ"ל במחלה קשה, מלפני מספר חודשים, [ערב ראש השנה תשע"ג], ומת מוות קליני, התעורר וסיפר מה קרה "בישיבה של מעלה" בהיותו בין שמים לארץ, ועל המסרים שקיבל על תפקידו בעולם, בהפצת הזוהר הקדוש, ובחשיבות הקריאה של כל יהודי/ה דקה זוהר ביום, לפחות.

זוה לשון הגה"צ רבי יוחנן באנון [שליט"א] זצ"ל שכתב לתלמידיו:

ב' אלול תשע"ב - (חודש לפני המוות קליני)

פרסום נס עד לפני שבועיים היה לי אבחון של שינוי במבנה עצמות הרגליים, ודלקות המחייבות אשפוז וניתוחים, אני דחיתי הכל כדי להגיע למפגש קבוצת עץ החיים - כפי שלמדתי ממורי ורבי, תורה ואחדות קדושה דוחה הכל, וכך נעשה ונפגשנו, והתרנו קללות ונדרים ופגעים, היום הלכתי להתאשפוז ולעבור את כל מה שתוכנן, לאחר סדרת בדיקות הוברר = כי אין דלקת בכלל, עצמות הרגליים במקומן, אין צורך באשפוז, יש רק בעיית איזון סכרת...ישתבח הבורא על נס גלוי זה בזכות התורה הקדושה, בזכותכם חברי וידידי נפשי קבוצת עץ החיים - שהרי עץ החיים מחייה את הכל...תודה בורא עולם שמאפשר לי להמשיך ולהפיץ דברי התורה והזוהר הקדוש.....בעל השכר ישלם שכרכם.

י"ט אייר תשע"ג [אחרי המוות קליני]

שבעה ימי שבתא - שבעה חודשים בדיוק שהייתי מאושפז, טיפול נמרץ (מוות קליני 3 דקות), טיפול מוגבר, חוסר חמצן, התקפת סכרת תקפה גרמה נזקים ונעלמה, התרופפות שתלי הברזלים ברגליים, ועוד בישיין מרעין, שיתוק חלק תחתון של הגוף, בלבול והזיות, רצון למות (ח"ו), 4 חודשים ראשונים לא ידעתי מי אני, ללא זכרון, חלקיכם ביקר אותי וראו את מצבי, עד להתעוררות הרצון להשתקם, עברתי לבית לוינשטיין, שם פגשתי מלאכי השם יתברך בדמות רו...פאים, אחיות ואחים, שליחי השם שהצילו את חיי...ממש...אט אט מכסא גלגלים, פצעני לחץ איומים, אסטמה קשה, כאבי תופת,

לשיקום פלאי, ניסי נסים, השתחררתי מבית החולים שבוע שעבר, עדיין בשלבי שיקום גופני ונפשי, התגעגעתי אליכם, אוהב אתכם, לאט אט אשוב לאיתני, לימוד הזוהר הקדוש, אין לי איך לומר תודה לכולכם כל אחד כפי מעלתו, בעל השכר ישלם לכם את שכרכם. באהבה רבה יוחנן באנון

רבי יוחנן: זה ערב רב!

האדמו"ר: ערב רב, וימחקו מו העולם.

רבי יוחנן: לא ימחק מהעולם, הרב פרץ (יצ"ל) אמר הוא קליפה.

האדמו"ר: קליפת עמלק, זה כתוב בזוהר.

רבי יוחנן: אין לו כלום.

האדמו"ר: אין לו כלום הכל הולך לסטרא אחרא - הזוהר הקדוש תיקון מ"ג. מה אומר הזוהר: "וי ליה" - אוי לו... יותר טוב שלא נברא מאשר נברא.

רבי יוחנן: ראוי לו שלא נתעבר במעי אמו.

האדמו"ר: אז אמרתי שמי שמתפלל בבית הכנסת, והרב לא אומר ללמוד זוהר אז תברחו משם, זה קליפת עמלק, זה ערב רב. ומצאתי שהגר"א אומר: שמי שלא אומר ללמוד זוהר, הוא גם כן ערב רב אפילו שהוא לומד...

רבי יוחנן: נכון!

האדמו"ר: אתה זוכר את זה?

רבי יוחנן: בטח.

האדמו"ר: אני רק מצאתי את זה עכשיו, אצלי זה היה חידוש, ולכן אמרתי שכל אחד שלומד זוהר, צריך להגיד לאחרים ללמוד זוהר.

רבי יוחנן: ואם לא הוא אומר - הוא ערב רב.

רבי יוחנן: הרשב"י היה אומר: זה ערב רב!

אדמו"ר: כך כתוב.

רבי יוחנן: זה רשב"י, בשבילו נברא העולם!

האדמו"ר: כן, אומר הרשב"י, משה רבינו, אליהו הנביא.

רבי יוחנן: רבי שמעון בר יוחאי, בשבילו נברא העולם.

פרק ב'

מעשה החזרה בתשובה

רבי יוחנן: אני אסביר: לפני שנת 2000 הייתי בן 40 בדיוק. עברתי ניתוח "לשון" ברגל ימין, היה לי שמה...

נתחיל מהתחלה: הייתי משרת במשטרה, הייתי ראש מחלקה במשטרה מחלקת סמים, הפעלתי סוכנים נגד סוחרי סמים גדולים, אלה הם רעלנים, שהרעילו את עם ישראל.

ואז התעוררתי בוקר אחד, עם כאבי חרדות ודכאון חזקים מאד, ובקשתי מבורא עולם... לא ידעתי "שמע ישראל" היו לי הארות קדושים, אתה מכיר את כבודם?

האדמו"ר: לא מכיר...

רבי יוחנן: בתמונות שמופיעים בעלונים.

האדמו"ר: כן.

רבי יוחנן: והם באו אלי בחלום לילה, לילה. ואמרו לי: "עד מתי?" בקשתי שהחרדות שיעזבו אותי. הייתי בשיא הפחד, מדכאוונות ופחדים.

פרק א'

שיחה עם הרב יוחנן באנון זצ"ל בבית החולים

הקדמה

כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א: בבית החולים "שיבא" בא לקיים מצוות "ביקור חולים" ושחוח עם הרב יוחנן באנון, וגלל את סיפורו, כיצד בחלום הלילה עלה לשיבה של מעלה של הרשב"י, פגש את רבי שמעון בר יוחאי, דיבר ושוחח איתו, והרשב"י לימד אותו את הזוהר, ובין לילה, קיבל מרשב"י לימוד והבנה מעמיקה של כל הזוהר הקדוש.

למחרת התעורר, וידע והבין את הזוהר, וקיבל על עצמו להפיץ את הזוהר להמונים, במשך שנים רבות. לאחר מכן חלה ואיבד את שתי רגליו. לפני כחצי שנה, שוב חלה ואושפז בבית החולים, סבל יסורים קשים ומרים עד שמת מוות קליני, ולאחר התעוררותו, מספר בראיון שלפנינו, מסרים מעולם העליון ועל חשיבות לימוד הזוהר הקדוש.

ראיון עם הרב יוחנן באנון בבית חולים מאיר בכפר סבא

לאחר מוות קליני (תשע"ג)

האדמו"ר: שלום עליכם, מה נשמע?

רבי יוחנן: אני אחרי ניתוח, היה לי היום ניתוח, 'החלפת מפרק ירך' Total hip replacement, ולפני 10 שנים היה לי ניתוח, ושלשום נפלתי, והיתה פריקה, רבינו מה יהיה איתי?

האדמו"ר: תשמע, אני הייתי אצלך לפני כמה חודשים ברעננה בבית חולים לוינשטיין, בפעם ראשונה שהייתי וצעקתי: "יוחנן באנון, בוא לרדיו. אני עכשיו בא מהרדיו, לאחר 2 שעות של דרשה. אתה הקמת את הרדיו - לא אני, אתה הקמת את הרדיו "חיים על פי הזוהר" זה עבודה שלך.

רבי יוחנן: אני? זה הוא!!! [הראה באצבע כלפי שמים].

האדמו"ר, נכון, אתה שליח של הרשב"י, שליח ה' (בהיכלא דרשב"י).

ברוך השם אני אומר הלאה את הדרשות דרשות, (היום נתתי כאלה דרשות, אתה לא יכול לתאר לך), כל האדמו"רים, כל הרבנים - ערב רב, אם הם לא יגידו ללמוד זוהר ואני אמרתי, שלא יקומו לתחיית המתים, שהזוהר אומר שכולם ימחקו מהעולם, מי שלא לומד זוהר, ימחק!

רבי יוחנן: אמת.

האדמו"ר: לא עולם הזה, ולא עולם הבא - כך אומר הזוהר הקדוש.

רבי יוחנן: אמת, אמת.

האדמו"ר: אי אפשר, להלחם נגד הרשב"י, אף אחד לא יכול להלחם!

רבי יוחנן: אמת, אמת.

האדמו"ר: אז אמרתי, אם אתם מתפללים בבית כנסת, והרב שלכם לא אומר ללמוד זוהר-

לקח מטה, ולחץ על האותיות, א', י', כ', ה', נתן מכה ונפתח הסלע.

התעוררתי במיטה, קמתי - הלכתי למקוה, (פעם ראשונה בחיים), טבלתי במקוה התפללתי בניץ, פתחתי [פתח] אליהו, [והבנתי הכל], כאילו אני קורא עברית, ואני קורא עברית לשון הקודש, הכל ברור, לא רק הכל ברור, אלא מבפנים בפנים.

למחרת לאחר תפילת הנץ, [אני] קורא "חוק לישראל" והכל ברור. קראתי זוהר כמו עברית. מאותו היום ידעתי את הזוהר בעל פה.

האדמו"ר מהאלמין: האם גם כל כתבי האריז"ל?

רבי יוחנן: הכל! התלבש בתוך המוחין, העולמות העליונים, העולמות התחתונים.

האדמו"ר מהאלמין שואל: האם גם אדרא? הכל? סיפרא דצניעותא?

רבי יוחנן: הכל, הכל.

האדמו"ר: עם כל הביאורים? זכרת את כל כתבי האריז"ל?

רבי יוחנן: הכל, בלי לדעת, אף פעם לא למדתי!

האדמו"ר מהאלמין: זה האוכל של הרשב"י, הוא נתן לך אוכל. מתי זה היה?

רבי יוחנן: בשנת תשס"א - תשס"ב.

פרק ד

פגישה עם הרשב"י חלק ב'

האדמו"ר: רצייתי לשאול את כבודו, כבודו אמר לי שהגיע לשמים לשיבת הרשב"י, ובכיתם שלא ידעתם כלום, היית בעל תשובה. היית צנחן נכון? איפה? בצבא?

רבי יוחנן: הייתי שוטר במשמר הגבול.

רבי יוחנן: (בישיבה של מעלה) ראיתי את רשב"י עצוב, עצוב מאד, שאלתי אותו, רבינו מה?

אמר לי (רשב"י): עם ישראל לא הולך בדרך הנכונה. ושאלתי: מה הדרך הנכונה?

אומר לי (רשב"י): אני השארתי לכם ירושה, ירושה של ממון, כסף, וזהב, ואתם לא משתמשים בה...

רבי עקיבא הקפיד עליו רבי אליעזר, רבי אליעזר הגדול הקפיד על רבי עקיבא, ואמר לו: חייך שלא תגמור חייך טוב, יסקו אותך במסרקות של ברזל.

למה? למה לא באת לשמוע תורה מפייג?

אמר לו: אבל אני שומע!

אמרתי לבורא עולם: בורא עולם! אני יודע שאני לא בסדר, אני יודע אתה קיים, שמע ישראל מעולם לא עזבתיו, תמיד קראתי שמע ישראל על המיטה מאז שאני זוכר את עצמי.

פרק ג'

פגישה עם הרשב"י חלק א'

רבי יוחנן: לילה אחד למדתי גמרא, סתם, בלילה התעוררתי לכל ההמולה שאני בכפר ערבי, נלחם עם ערבי וערבייה, הם קמים ואני נופל. הם נופלים ואני קם. בסוף נפלו שניהם על הרצפה, ונרדמתי, והתעוררתי בחדר שינה של אישה זקנה עטופה שחורים, השכינה הקדושה, אומרת לי בוא. ואמרתי לה מי את? מוות? אז, (קרבה את אצבעה לפיה) ועשתה ש, ששש! אמרתי: מוות, "שמע ישראל".

אמרה לי: בוא. אמרתי לה: את המוות! אומרת לי: ש, ששש! לקחה אותי ביד שלה, ואנו טסים למעלה, טסים.

אני רואה את תל אביב, ממש תל אביב, אורות, בנין דיזנוגוף סנטר, עולה עולה עולה, והושלכתי לתוך מערה. בתוך המערה (אני אז לא ידעתי מי זה רשב"י).

מזרון אחד יושב איש - רשב"י, מזרון שני - שלי.

אני מתיישב, ואנחנו מדברים שעות, ימים, לילות, ואחרי הדיבור נכנסה שמחה ללב, שמחה שמחה.

ופתאום הגיע איזה אברך צעיר ואומר, הגיע זמן ללכת, אז רבי שמעון בר יוחאי אומר לי "לך תגיד שלום לסבא". אני הולך, רואה את סבא יצחק שלי יוצא מהיכלא גדולה (בדולח), בלי ראש, בלי גוף רק עם ראש, סבא, סבא, והוא אומר: נפתלי? אז אני אומר: אני נפתלי? אני יוחנן!

ואז אומר לי: "יוחנן!" ואז נישק אותי, בירך אותי, ואז פנה לאברך ואמר לו: קח אותו למזנון, תן לו שתי חתיכות.

אמר לו: "רבינו, הוא לא יוכל לאכול חתיכה אחת, איך שתי חתיכות?"

אמר לו: תתן לו.

לוקח שתי חתיכות - הכנסתי לפה. הפה התמלא, ואני אוכל ואוכל ולועס ולועס ולועס את הזוהר, וכל הזוהר נכנס לגוף שלי, ואני מבין את כל הזוהר, ושכחתי להגיד שיום קודם קראתי זוהר, ולא הבנתי אף מילה, לא הבנתי אף מילה, קראתי והזוהר נכנס לתוכי.

ואחרי כמה זמן, אין לי זמן, לא ידוע כמה זמן, האברך הפך להיות גדול, ואמר לי: "הגיע הזמן ללכת. ולקח אותי לסלע, ועל הסלע היה כתוב מלא אותיות.

א. ומעשה נורא כזה היה כבר בצפת - מעשה נורא כזה בצפת תוב"ב שהיו נהוגים שילכו למערת רבי שמעון בן יוחאי בכל ליל ל"ג לעומר כמה חכמים ויחידים ולומדים שם כל ספר הזוהר ומחלקים אותו לכל אחד מהקוראים חלק אחד ויהי היום שהיה עמם איש אחד מיוחד וידוע בפניהם ונתנו לו חלק אחד מהזוהר עם הקוראים לקרות עמם והוא יודע בעצמו שאינו יודע לקרות והוא כבהמה בצורת אדם מה עשה אותו האיש קודם שיגיע העת של הלימוד יצא לחוץ מהמערה וילך הלך ובכה הרבה מאד עד שכמעט נסרו ריסי עינו מהבכיה ונפלה עליו תרדמה וישן במקומו, ואז בא אליו רבי שמעון בן יוחאי זכותו יגן עליו מן בחלום ואמר לו אל תירא ואל תחת עתה מה לך נרדם, קום קרא אל אלהיך החלק שעלה בגורלך, השיבו האיש הרי אני כבהמה ואיני יודע כלל לקרות אמר לו רבי שמעון בן יוחאי קום קרא ואני אסייעך ותמצא עצמך יודע לקרות מגדולי החכמים וכן היה והקיץ משנתו ומצא עצמו יודע בטוב ותמחו עליו כל הרואים

א. רבי יוחנן באנון התחיל לדבר, [והיות וקיבל זריקות אחרי הניתוח הקשה ולא יכל להחזיק את המוח ודיבר בקיצור] וזה מה שהיבנתי ממנו, שכל הקפידא על רבי עקיבא היה בגלל שלא למד אצלו תורת הסוד, כי כל דברי תורתו של רבי אליעזר הגדול היו על פי הסוד, כדאייתא בספר "שירי מצוה" להגה"צ רבי בנימין אליהו מזאלשין (נדפוס פייטסקוב בשנת תרס"ו גימטריה "שירי המצוה") על צוואת רבי אליעזר הגדול להורקנוס בנו, (המנבא בספר שבט מוסר פרק ט"ז), ועל כן קיבל עונש חמור כזה, שרבי עקיבא היה יכול לקבל את כל תורת הסוד וללמוד את בני ישראל. וכן כתב הגה"ק מהרצ"א מדינוב בהוספתו

נמוך מאורו של רבי אליעזר, מתורתו של רבי אליעזר הקפיד עליו.

תראה, אנחנו הדור של עקבתא דמשיחא, אנחנו צריכים למשוך את האור הגדול הזה, שהוא רק אור של נשמות אדירות, נשמות המדריכות, הנשמות שבאו לעולם הזה. - "קום רעיא מהימנא" (עין תיקוני זוהר תיקון כ"א) אתם התנאים הקדושים אתם

ארבעה עמודים וכילה פרוסה עליהם כדאמר' בסוכה (דף י'): לחלוץ תפילו. של אביו דקסבר שבת לאו זמן תפילין הוא, ואסור להניחן שמה יצא בהן לרשות הרבים: שדעתו של אבא נטרפה. וקרוב הוא למוות שאילו היתה דעתו מיושבת היה חולץ תפילו: איסור סקילה. הדלקת הנר והטמנת חמין ועוסקין בדבר שאינו אלא איסור שבות דמניח תפילין בשבת אין כאן איסור מלאכה ואפילו יצא לרשות הרבים דהא דרך מלבוש הוא ותכשיטין הוא לו בחול: ברחוק ארבע אמות. מפני הנדוי שברכותו במחלוקת תנורו של עכנאי בבבא מציעא (דף נט:): שלו מהו. כמה תהא מיתתו: שלך קשה משלהן. מפני שלבך פתוח כאלם ואילו שמשתי היית למד תורה הרבה: נטל. רבי אליעזר שתי זרועותיו: שנגללין. כשגללין ספר תורה והכתב מוכסה, כך תתעלם ותתכסה תורה שבלבי כשאמות לפי שלא שמשוני ולמדו ממני: ולא חסרתי מרבותי ככלב המלקק מן הים. לפי חכמתם שהיתה גדולה אין למודי עולה לחסרם ולקבל מהם חכמה אלא מעט ככלב המלקק מן הים, וכן תלמידי לא חסרוני ולא קבלו מחכמתי לחסר את יתרון חכמתי מהם אפי' כמו שמחסר המכחול בשפופרת בטבול אחד: ולא חסרתי. כלומר לא חסרתים מחכמתם ממה שהיו מתחילה גדולים יותר ממני וגם עתה גדולים הם ממני לפי שלא למדתי מחכמתם כי אם מעט מהם: שפופרת. קנה שנותנין בה כחול קיסם של עץ או של כסף שתוחבין מכחול בתוכו ומטבלו בכחול ומוציאו: בבהרת עזה. בהלכות מראות נגעים: בנטיעת קשואים. הלכות מיני כשפים שעל ידיהם נתמלא כל השדה קשואים: אמרו לו הכדור והאימוס וכו'. כדור פלוט"ה מחופה עור ומלאה מתוכו צמר של איל בדוחק, וכן אימוס שלחם של עור היה כעין מנעל, וממולא מתוכו שער ופיו תפור ובו היו עושין המנעלים כמו שעושין הרצענין שלנו בדפוס של עץ: הקמיע. של עור וממולא מתוכו ותלאהו בצואר לנוי: משקולת קטנה. כעין אונקיא שעושין מעופרת ומחפין אותה בעור כדי שלא תחסר אבל משקולת גדולה אין דרכה. לחפיתה בעור: וצרו המרגלית. תופרין המרגלית בעור ותולין אותו בצואר בהמה לרפואה: מהו. לפי שנחלקו באלו רבי אליעזר וחכמים בסדר טהרות (פ"ב פ"ב) וחכמים אומרים אינן מקבלין טומאה לפי שכלי עור אין מקבל טומאה אלא אם כן יש לו בית קיבול דהא איתקש לשק והני הואיל וקבולן נעשית למלאותן מלוי בתוכו עולמית לא שמייה קבול ורבי אליעזר אומר מקבל טומאה דבית קיבול העשוי למלאות שמייה קבול ועוד נחלקו בכדור ובאימוס שנקרעו ונראה חלל שלהם דמוזדו רבנן דמקבלי טומאה דהא איכא בית קיבול ופליגי לענין טבילה שחכ"א מה שבתוכו חוצץ ור' אליעזר אומר מה שבתוכו אינו חוצץ דכולי חד כלי הוא ובשעת פטירתו היו רוצין לידע אם חזר בו ושאלוהו מה אתה אומר באותן שני המחלוקות אמר להם טמאים אפילו שלמים והטומאה נוגעת מבחוץ: וטהרתן במה שהן. כלומר אם נקרעו שחכמים מודים שמקבלין טומאה וחלוקין עלי לומר שהמלוי חוצץ ועומד אני בדברי השמלוי אינו חוצץ שטמבילי' כמות שהן: מנעל שעל גבי אימוס מהו. שאף בו נחלקו בתוספתא דטהרות חכמים אומרים הואיל ואינו מחוסר מלאכה הצריכה אומן שהדיוס יכול לסלקו מעל האימוס כבר שם כלי עליו וטמא ור"א מטהר שעדיין לא נגמרה מלאכתו: הותר הנדר. שברכותו: בין קסרי ללוד. שהיו נושאין את מטנתו מקסרי ללוד: פתח עליו בשורה. שהיו עושין שורה סביבות המטה להספד: הרבה מעות יש לי. להחליף: ואין לי שולחני להרצותן. כלומר הרבה שאלות יש לי לשאל ואין למי לשאול: היכי עביד. רבי אליעזר הכי עשה מעשה בנטיעת קשואין: להתלמד. בהם ר"ע הוא דעבד ר' אליעזר:

ובמסכת ברכות (דף סא:): תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה... עד שתפסוהו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים... בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקיימוני, ועכשיו שבה לידי לא אקיימוני, היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה ב'ת קול ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד. - ברש"י שם: בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים, אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך: אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימוני, ועכשיו שבה לידי לא אקיימוני היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא זו תורה וזו שכרה! ממתים ידך ה' ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים, יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא.

אמר לו: זה לא מספיק לשמוע, צריך להשמיע!

האדמו"ר: להשמיע לאחרים.

רבי יוחנן: התחיל לבכות רבי עקיבא ואמר, "אוי לאור החמה שרבי אלעזר הולך, ויכהה את אור החמה". רבי אליעזר הולך ואור החמה כהה, אוי לך לחמה, אוי לך לשמש שהאור שלך

לספר סוד מרע ועשה טוב, וזת"ד: ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לזה שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלך הוא ורבי אלעזר בנו להמעה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לעשות התיקון במסירות נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמשונים וחרולים מן השדה אשר ברכו ה'. ואמר הרשב"י "אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפע מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, הרבה יותר חזקה מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [של רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירת נפש בתכלית הגדולה ביותר לתורה הקדושה שאטרח מאוד מאוד על לימוד התורה עם פרישות מהבלי ותענוגי עוה"י, ואגלה סודות התורה ככל האפשר, ואפרש לכלם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגנוי המלך העליון כבן שנכנס בגנוי אביו, ואגלה אורות העליונים, ועל ידי האור הגדול הזה אבריא החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדינים מן הקדושה". ועל ידי מסירת נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות להמשיך לעולם חיים שלום וחירות... כי כל הכוח הגדול הזה צריך אותו דוקא לדור הזה האחרון דור של ביאת המשיח, (מהרצ"א מדינו"ב). - [מהסיפור הזה אנחנו לומדים, כי אם רבי עקיבא היה לומד אצלו סודות התורה, היה יכול להניצל מלהיות בעשרה הרוגי מלכות, כמו רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, וזה מה שאמר לו רבי אליעזר תמה אני וכו', כי לימוד תורת הסוד יותר גבוה מליהרג על קידוש ה', כי כל תורת הסוד הוא שיחיו ולא ימותו, לא רק הוא אלא מכפר ומציל את כל ישראל, כמו שכתב בוהר הקדוש: עוד אָמַר אֱלֹהֵינו זְכוּרונָו לְבָרְכָה לְרַבֵּי שְׁמִעוֹן: בְּהַאי סִפְרֵיהֶוּ יִתְפָּרְקוֹן מִן גְּלוּתָא פִּד אֲתְגַלְיָא בְּדָרָא בְּתַרְגָּמָה. עוד בְּדָף ק"כ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. וְהַמְשִׁיפִילִים יְהִירוּ צְהָרָה הַרְקִיעַ בְּהַאי חַבְרָא דִּי לִיךְ דְּאִיהוּ סִפְרֵיהֶוּ בְּאִילֵי לֹא צְרִיךְ נְשִׁינָו - רַצָּה לְזוּרָ: פִּי הַלּוּמִד בְּסִפְרֵיהֶוּ הִזְהֵר לֹא יִסְבַּל חֶבְלֵי קְשִׁיחַ וּבְגִין דִּי שְׂרָאֵל יִתְיַדִין לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְחַיִּי דָּא הוּא סִפְרֵיהֶוּ הִזְהֵר יִפְקוֹן בֵּיהּ מְגִלוּתָא בְּרַחֲמֵי. ועל כן אמר רבי יוחנן באונן אמר לו: זה לא מספיק לשמוע, צריך להשמיע! כי תורת הסוד נועדה להתגלות וללמד את הרבים בדור האחרון למען הכינו את העולם לקראת תורתו של משיח והגאולה שלימה.

[ראה בסנהדרין (דף סח, טז): וז"ל: והתניא כשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו, הוא יושב בקינוף שלו, והן יושבין בטרקלין שלו, ואותו היום ערב שבת היה, ונכנס הורקנוס בנו לחלוץ תפילו, גער בו (רבי אליעזר) ויצא בניזיפה, אמר להן [בנו] לחביריו כמדומה אני שדעתו של אבא נטרפה, אמר להן (רבי אליעזר) דעתו ודעת אמו נטרפה, היאך מניחין איסור סקילה ועוסקין באיסור שבות, כיון שראו חכמים שדעתו מיושבת עליו, נכנסו וישבו לפניו מרחוק ד' אמות, (כי רבי אליעזר שמותי[א] הוא בבבא מציעא נט:), אמר להן למה באתם, אמרו לו ללמוד תורה באנו, אמר להן ועד עכשיו למה לא באתם, אמרו לו לא היה לנו פנאי, אמר להן תמיה אני אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו [כלומר באיזה מיתה ימות], אמר לו שלך קשה משלהן, נטל שתי זרועותיו והניחן על לבו, אמר אוי לכם שתי זרועותיי שהן כשתי ספרות תורה שנגללין, הרבה תורה למדתי, והרבה תורה לימדתי, הרבה תורה למדתי, ולא חסרתי מרבותי אפילו ככלב המלקק מן הים, הרבה תורה לימדתי ולא חסרוני תלמידי אלא כמכחול בשפופרת, ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות בבהרת עזה, ולא היה אדם ששואלני בהן דבר מעולם, ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות, ואמרוי לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשואין ולא היה אדם שואלני בהן דבר מעולם, חוץ מעקיבא בן יוסף, פעם אחת אני והוא מהלכין היינו בדרך, אמר לי רבי למדני בנטיעת קשואין, אמרתי דבר אחד נתמלאה כל השדה קשואין, אמר לי רבי למדתי נטיעתן, למדתי עקירתן, אמרתי דבר אחד נתקבצו כולן למקום אחד, אמרו לו הכדור והאמוס והקמיע וצרו המרגלית ומשקולת קטנה מהו, אמר להן הן טמאין, וטהרתן במה שהן, מנעל שעל גבי האמוס מהו, אמר להן הוא טהור, ויצאה נשמתו בטהרה, עמד רבי יהושע על רגליו ואמר הותר הנדר, הותר הנדר, למוצאי שבת פגע בו רבי עקיבא מן קיסרי ללוד היה מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ, פתח עליו בשורה ואמר (מלכים ב ג-י) אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, הרבה מעות יש לי, ואין לי שולחני להרצותן, אלמא מרבי אליעזר גמרה, גמרה מרבי אליעזר ולא סברה, הדר גמרה מרבי יהושע, ואסברה ניהליה, היכי עביד הכי, והאנן תנן העושה מעשה חייב להתלמד שאני דאמר מר (דברים יח-ט) לא תלמד לעשות לעשות אי אתה למד אבל אתה למד להבין ולהורות.

וברש"י שם: והא. מילתא דלקיטת קשואין: ר"ע מרי' יהושע גמר לה. בתמיה: קינוף.

תבוא בכוחות חדשים! - וכך התעורר. והאשה שאלה לרופאים: איך זה שכתבתם שהוא מת והוא התעורר? הרופאים אמרו: אנחנו עזרנו לו, ורפאנו אותו. והוא אמר זה לא נכון, לא אתם עשיתם את זה, זה בא משמים! - הוא אמר לנו: זה לקח רק כמה דקות, שמה למעלה, הכמה דקות האלו, לקח הרבה הרבה זמן, אי אפשר לתאר את זה.

עיר וקדיש מן שמיא נחית במנהרות העולם העליון חלק א'

האדמו"ר: יוחנן סיפר שהיתה לו תאונת דרכים וכבר קיבל שטר פטירה, ופתאום בא חזרה מעולם האמת.

האדמו"ר: סיפרת לי, ולא היה לך כח לספר איך שעלית לשמים... מה היה לך? היתה לך תאונת דרכים? מה היה בדיוק, אני רציתי לשאול.

האדמו"ר מהאלמין: היתה לך תאונת דרכים? מתי היא היתה? רבי יוחנן: אני אסביר.

רבי יוחנן: איזה תאונה? לא תאונת דרכים, היה לי ארוע, שאמרתי לך של חרדות דכאונות, [עיין לעיל פרק ב'], בקשתי שהקב"ה יקח אותם (החרדות והדכאונות), ותמורתם שיקח לי את שני הרגלים, ואחרי שנה לקח לי את שני הרגליים.

האדמו"ר האלמין: ומה עם המנהרות למעלה?

רבי יוחנן: זה משהו אחר, זה קרה עכשיו.

רבי יוחנן: לפני... אז התחלתי לפעול במתכונת "חיים על פי הזהר", והתחלתי לעבוד על הזהר הקדוש, להוציא עלונים דרשות, ספרים, (כל מה שעשיתי עלונים...).

רבי יוחנן: אני כתבתי את זה בשפה של היום.

ואז - ככל שהסברתי את הזוהר - כך חליתי יותר, וככל שהזוהר עלה - אני גופנית ירדתי, בבריאות, לא היה לי חסר כסף, ממון לצורך העבודה, היה תמיד, לא לצורך חיות.

האדמו"ר: אותו דבר אצלי, בשביל השם, השם שולח.

רבי יוחנן: ואז לפני שנתיים חליתי יותר קשה ויותר קשה... לא יכולתי לזוז.

האדמו"ר: כן אני זוכר, הייתי בבית חולים, אפילו לא דברת כלום, לא שמעת אפילו שאני מדבר אליך.

רבי יוחנן: רק עבדתי...

האדמו"ר האלמין: שם ברעננה, בבית חולים הייתי כמה פעמים, בפעם הראשון היית כמו צמח, לא אכלת כלום, לא ענית כלום, לא ידעת כלום, ופעם השניה כבר דברנו... אז מה היה?

רבי יוחנן: אז מה שקרה בערב ראש השנה, נסעתי להתארח אצל אחותי... וזה התאונה שאתה מדבר...

האדמו"ר: אז מה היה?

רבי יוחנן: נסעתי, איבדתי את הזכרון, לא ידעתי לאן אני נוסע, לא ידעתי איך קוראים לי, לא ידעתי כלום.

האדמו"ר: היתה תאונה?

רבי יוחנן: כלום.

האדמו"ר: באמצע הנסיעה?

חושבים שאתם תבנו לעצמכם בתי היכלות? ובתי מדרשות, וקלונסאות של זהב? ומכוניות ווולבו, ואתם תחיו בעושר ואושר? מה אתם חושבים לעצמכם? שבשביל זה באתם לעולם? אתם באתם לעולם הזה, כי אתם התנאים הקדושים שבאתם לתקן את העולם, באתם לתקן את מה שרבי שמעון בר יוחאי לא הצליח לתקן.

איך יכול להיות? רשב"י שתיים עשרה שנה במערה? הרי דינו של אדם (שנה) [י"ב חודש] בגיהנום! איך יכול להיות שרשב"י שלוש עשרה שנה? - אמר לו: רבי שמעון בר יוחאי, אתה לא באת לתקן את הדור שלך, אלא באת לתקן את הדור האחרון! - אמר לו: אז הייתי מתקן את זה עכשיו! - אמר לו: לא אז, [עדיין לא] העת הגיע. העת תגיע כשיגיעו כל הנשמות וכל הגופים בעת ההיא, וכשיגיעו כל הנשמות וכל הגופים בעת ההיא ויתחברו, אז תוכל לחבר כמו שמושה רבינו חיבר את כל הנשמות והגופים של יוצאי מצרים, כך אתה רבי שמעון בר יוחאי תחבר את הנשמות והגופים של הדור האחרון. - הדור האחרון יצטרך לך! החיבור של ספר הזהר, אדרא, אדרה זוטא, אדרה רבה, אדרה דמשכנא, ספרא דצניעותא.

האדמו"ר: הדפסנו את כל הדברים האלה.

רבי יוחנן: כל הפתח אליהו - זה הכי חשוב.

האדמו"ר: הבאתי לכם את "הפתח אליהו".

רבי יוחנן: אלו הספרים האלה. תתעסקו בהם, ובעקבות זאת תתעורר רוח חדשה בעם ישראל, נשים, גברים, ילדים וטף, כולם יתעוררו לאור הזהר הקדוש, לחבר אותו באחדות משולמת, כי האחדות הזאת היא אחדות רק של עם ישראל! אין אף עם ולשון שיכולים להתמודד עם שמות קודש ושמות ההוי"ה הקדושים, כמו שעם ישראל יכול לחבר.

סיפרתי פעם לאדמו"ר: שכמו קמח ומים. שאת החיבור בין קמח למים, אי אפשר לחבר ואי אפשר לנתק, כשתקח קמח ומים, ותחבר אותם יחדו, אתה לא יכול להפריד אותם יותר, אי אפשר להפריד אותם. תנסה להפריד קמח ומים.

פרק ה'

מוזת קליני - מסרים מהעולם העליון -

עיר וקדיש מן שמיא נחית - ממנהרות העולמות העליונים

הקדמה

שמונה רופאים היו על ידו וכתבו לו שטר פטירה שנפטר וצריכים לסדר לוויה. אחרי קצת זמן התעורר ומספר: "הגעתי לשני מנהרות ובאחד היה ששה זקנים ובשני שבעה זקנים, כששאלתי אותו מי היו האנשים? ענה לי חג"ת נה"י, והזקן שהיה מאוד בשמחה קראו לו מלכות. - האנשים אמרו: אתה צריך להמשיך לפרסם את הזוהר הקדוש לאנשים נשים ילדים וילדות שכל אחד ילמד לכל הפחות דקה שתיים שלוש ביום, ותקרב הלאה אנשים להגיד "שמע ישראל". (אלו שלא יודעים מה זה שמע ישראל).

הוא טען להם שאין כבר כוח, הוא לא יכול לתפקד כלל, ורוצה להישאר איתם כאן, ענו לו, לא, אתה צריך ללכת חזרה להמשיך את העבודה שלך, ואנחנו נעזור לך. - הוא ענה להם, אני מאוד חולה ל"ע, ואין לי שום כוח לתפקד, ואני צריך להישאר אתכם כאן! ענו לו עוד הפעם יש לך שליחות גדולה ואנחנו נעזור לך,

רבי יוחנן: באמצע הנסיעה, אני נוהג, ואני לא ידעתי לאן אני נוהג, ואז נעצרתי בצד הדרך ופחדתי על הילדים, עצרתי בצד הדרך הזמינו אמבולנס, לקחו אותי ישר לטיפול נמרץ בשיבא, ושם אישפזו אותי מיד עם 5% חמצן. אשפזו אותי שבוע ימים בטיפול נמרץ, בשבוע ימים האלה, היה לי מוות קליני... חתמו לי על תעודת פטירה - מת!

האדמו"ר: יש לך את התעודת פטירה?
רבי יוחנן: יש.

האדמו"ר: תגיד לרבנית שתתן לי, אני צריך צילום מזה.
האדמו"ר: ומה היה אחר כך, לאחר התעודת פטירה?

רבי יוחנן: נכנסתי לתוך מים, מעיין ענק, צללתי לתוך המים, ראיתי שבעה זקנים, כמו חג"ת נהי"מ. יושבים, חלקם שמחים וחלקם עצובים. עצובים בגלל גלות השכינה, ושמחים בגלל הסוף.

רבי יוחנן: ואז אמרתי: אני רוצה להשאיר פה, אל תחזירו אותי חזרה! - ואמרו לי: זה לא הגיע הזמן שלך עדיין! צריך לחזור.

רבי יוחנן: לעשות מה?

הזקנים: מה שעשית!!!

רבי יוחנן: מה עשית?

הזקנים: מה שעשית!

רבי יוחנן: ומאז אני בחזרה, עולה יורד, עולה יורד.

האדמו"ר: מה עוד אמרו הזקנים?... האם ראית שתי מנהרות?

רבי יוחנן: כן!

האדמו"ר: ומה היה במנהרות? אני לא זוכר בדיוק.

רבי יוחנן: שתי מעיינות.

פרק ו'

עיר וקדיש מן שמיא נחית ממנהרות העולם העליון

חלק ב'

הקדמה

בשיחה נוספת מגלה לנו הרב יוחנן שאמרו לו בשמים שבדור הזה צריך ללמוד בדווקא זוהר תלמוד ירושלמי ושולחן ערוך ושאל אותם ומה עם גמרא? ענו לו שגמרא כבר לעסו בדורות הקודמים בחו"ל, עכשיו צריכים ללמוד בדווקא זוהר, ואמרו לו אתה צריך לרדת חזרה לעולם הזה לפרסם שכל יהודי ילמוד דף זוהר ביום, וכו'.

האדמו"ר מהאלמין: "כן אז) מה היה במנהרות?"

רבי יוחנן: במנהרות - היתה מנהרה טובה, של הטובים, ומנהרה של הקליפות. הקליפות תקפו אותי, הם לא רוצו שאני אחזור.

האדמו"ר: במנהרה השניה היו הצדיקים, אז מה הם אמרו?

רבי יוחנן: הצדיקים אמרו שאני עושה עבודה גדולה, העבודה הגדולה שאני עושה מקדשת שם שמים ומחזירה רבים, רבים בתשובה.

האדמו"ר: אז מה אמרת להם?"

רבי יוחנן: אמרתי: שאני רוצה להשאיר, אני לא רוצה לחזור. אמרו לי לחזור.

האדמו"ר: אז מה ענו לך?

רבי יוחנן: תחזור, יש לך הרבה עבודה!!!

האדמו"ר: אמרו לך מה לעשות?

רבי יוחנן: "להמשיך מה שעשיתי"

האדמו"ר: לפרסם את הזוהר הקדוש?"

האדמו"ר: אמרו לך כמה דפים ללמוד מה ללמוד, דקה, דף, מה אמרו?

רבי יוחנן: שורה.

האדמו"ר: שורה זוהר הקדוש?

רבי יוחנן: פסיק.

האדמו"ר: קצת זוהר הקדוש. (אנחנו מדפיסים דפי הזוהר ורוצים להגיע למיליון, לכל הפחות).

האדמו"ר: מה עם הגמרא, מה אמרו על הגמרא?

רבי יוחנן: לא הזמן, נגמר.

האדמו"ר: מה אמרו על הגמרא?

רבי יוחנן: נגמר.

האדמו"ר: נגמר הזמן.

האדמו"ר: זאת אומרת שאסור ללמוד גמרא בכלל?

רבי יוחנן: בבל - עמלק. הגמרא [לבד] היתה טובה לשנות הגלות, גולה - היו צריכים להחזיק את עם ישראל בגיטאות בכדי שלא יתערבבו בין הגויים, לכן למדו ביתר שאת את הגמרא [לבד], שקלא וטריא, פלפולים.

עכשיו - האור של ארץ ישראל, האור של משיח - "רוח אלקים מרחפת על פני המים" - זה אורו של משיח שמאיר את פני העולם. צריך לעזוב [קצת] את הגמרא [הבבלית] ולעבור [יותר] לתלמוד הירושלמי, ולשולחן ערוך וכתבי האר"י, [לא] צריך לעזוב את הגמרא, לגמרי. זה המסר שאמרו בעולם האמת.

האדמו"ר: רק ללמוד זוהר!

רבי יוחנן: כתבי האר"י, זוהר, וכוונת, וייחודים. אלה הדברים שמביאים את הגאולה.

רבי יוחנן: [קשה לי לדבר]

וב"חיים על פי הזוהר" הסביר ביתר ביאור וזה לשונו:

פרק ז'

עיר וקדיש מן שמיא קא נחית ממנהרות העולם העליון

חלק ג'

שיחת רבי יוחנן באנון זצ"ל - צוואה ומסר מהגן עדן לדור האחרון

"[לפני ראש השנה נהייתי חולה מאד מיום ליום, יום אחד נסעתי עם משפחתי ברכב, ונהייתי חלש ומטושטש] כמעט ועשיתי תאונת דרכים, שהיתה גומרת את כל המשפחה שלי ואותי, האוטו נעצר בצד הדרך וכולנו יצאנו ב"ה חיים.

יצאנו מהאוטו חיים כולם, והגיעו לשמה ניידות משטרה ואמבולנס, אני עליתי על אמבולנס, ולקחו לבית חולים השומר (תל השומר) (ואת הילדים שלי לקחו לא יודע לאן) הגעתי לשם (תל השומר), ושמו לי אינפוזיות בכל מיני מקומות, והכניסו אותי ל"טיפול נמרץ".

אמרתי: "אני לא רוצה, אני רוצה להישאר פה איתכם, אני לא רוצה ללכת יותר לאף מקום, אתם שמחים, אתם טוב לכם פה, אני רוצה להישאר איתכם!"
אמרו לי: "אתה לא יכול להישאר איתנו פה. יש לך הרבה עבודה. הרבה מאד עבודה."

אמרתי להם: "אבל אני חולה. אתם רואים איך אני נראה. תראו את הגוף שלי - הוא לא מתפקד."

אמרו לי: "הוא יתפקד - אל תדאג. הגוף הזה יהיה חזק. הגוף הזה ימשיך לתפקד עוד כמה זמן. כרגע הוא צריך מנוחה. מה שאתה עשית עם הגוף שלך, אף בן אדם לא עשה. אתה שברת אותו, לא נתת לו מנוחה דקה אחת."

ואז השישה הזקנים קמו ואמרו: "הוא ימשיך להיות השליח שלנו" אחד מתוך השבעה זקנים אמר: "לא, אני רוצה שהוא ימשיך להיות השליח שלי."

היה שמה דיבור שלא הבנתי אותו. - בארמית - אבל העיקר שלו היה, שאני חוזר בחזרה.

בזמן הזה כבר כתבו תעודת פטירה עלי. יש לי אותה, ובתעודת פטירה כתוב 'נפטר'. מת.

האדמו"ר מהאלמין: "מי כתב את זה?"

רבי יוחנן: "הרופא!"

האדמו"ר: "באותו הזמן."

רבי יוחנן: "כן."

האדמו"ר: "מי היה הזקן השביעי?"

רבי יוחנן: "לא יודע, אבל אני יודע שהשבעה היו חג"ת נה"י, [חסד גבורה תפארת, נצח הוד יסוד], האחרון זה היה מלכות, הוא היה הכי נעים אלי."

אמר לי: "אני אעזור לך, אל תדאג. אתה לא לבד, אתה לא תהיה לבד, לעולם." ואז הייתי צריך לצאת דרך המנהרות האלו עוד פעם.

אמרתי: "אני לא רוצה לצאת, אמרתי, אני לא רוצה. זה כואב, המנהרות כואבות, המנהרות של המוות כואבות מאד מאד."

העצים שהם ישבו שמה, זה היה עצי תאנה. ישבו על עצי תאנה עצובים.

אמרתי: "אבל אם זה גן עדן, אז למה אתם עצובים?"

אמרו לי: "גן עדן, אנחנו עצובים, כי אנחנו כולנו בהמתנה לעולם הבא, אין אף אחד שהגיע לעולם הבא עדיין. אין עולם הבא, העולם הבא זה [יהיה] רק שכל עם ישראל יחזור בתשובה, זה רק שכל עם ישראל יחיה את התורה."

ואז נכנסתי למנהרה הקטנה הזו - בקושי נשמתי, יצאתי. ומסביבי היו איזה שבעה - שמונה רופאים, עם מחטים, והרבה זריקות מלאו אותי, זה היה נס, כי מבחינת המשפחה שלי, הם ראו - באיזה נס שאני חי מחדש.

זה מבחינת המשפחה שהמשפחה ראתה שאני מת. הרופא קבע שאני מת, וכבר כתב את [שטר פטירה] שאני מת. הנה אני חי, אני לא מת. [הייתי במוות קליני למשך שלוש דקות].

שלוש דקות - שמה [בעולם העליון] זה [צוחק, וחוזר על המשפט "שלוש דקות" מספר פעמים] המון זמן. שלוש דקות שמה זה זמן בלתי מוגבל.

ב"טיפול נמרץ": [עליתי לשמים ו] נכנסתי בין שתי מנהרות. שתי המנהרות האלה היו קשורות זו בזו, נפגשתי - במנהרה האחת היו שבעה זקנים חייכנים צוחקים, כאילו נהנים מהחיים. גם במנהרה השנייה היו שבעה זקנים, אבל לא באותה מידה, שאלתי את השבעה זקנים: "מה אני צריך לעשות?"

אז אמרו לי: "להמשיך את התפקיד שלך!"

אמרתי להם: "מה התפקיד שלי?"

אמרו לי: "התפקיד שלך - להפיץ את הזוהר, לא תוכל להפסיק לרגע, להפיץ את הזוהר!"

אל תפסיק להפיץ את הזוהר בכלל! לרגע אחד! בכל מקום שאתה יכול, לנשים לגברים לילדים, לכל מקום שאתה יכול!"

כבר שמונה שנים [שאני מפיץ את הזוהר] זה לא הקצה של הקצה שמה שהרשב"י נתן את אור הזוהר, צריך להוציא את כל המוץ מהתבן מהזוהר, צריך לדבר בשפה שלהם.

אמרתי: "אני לא רוצה, אני רוצה להישאר פה, אני רוצה להישאר איתכם."

כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א: "מי היו השבעה הזקנים האלו, אתה יודע?"

רבי יוחנן: "כן. שבעה זקנים, חג"ת נה"י."

רבי יוחנן ממשיך: "אני רוצה להישאר איתכם." ואז ששת הזקנים האחרים קמו על רגליהם, ואמרו: "לא, אתה נשאר איתנו, אנחנו ממשיכים לעבוד ואתה ממשיך לעבוד גם [כן], בדרך המיוחדת שלך."

אמרתי להם: "אבל הדרך שלי זו לא הדרך שלכם, אתם רואים שאני הולך בדרך אחרת."

אמרו לי: "כל דרך לבורא עולם היא הדרך הנכונה."

האדמו"ר מהאלמין: "שבעה זקנים."

רבי יוחנן: "נכנסתי למערה הזאת שתיארתי אותה קודם, למערה שהיו בה שתי תעלות, תעלה אחת מובילה לששה זקנים, תעלה אחת מובילה לשבעה זקנים."

האדמו"ר מהאלמין: "מה אמרו הזקנים?"

רבי יוחנן: "השבעה זקנים אמרו, שאני עושה עבודה גדולה בהפצת הזוהר הקודש, ואני צריך להמשיך ולהסביר את הזוהר, רק את הזוהר, לא להתעסק עם שום דבר אחר, חוץ מהזוהר לא להתעסק עם כלום!"

רבי יוחנן שאלתי: אבל מה עם השולחן ערוך, מה עם הדברים האחרים, מה עם הגמרא?

אמרו לי: "הכל כבר לעוס! לעוס כבר את הכל! בחוץ לארץ אנשים צדיקים גדולים, לעוס כבר את כל הגמרא, לעוס את כל השולחן ערוך!"

רבי יוחנן: אמרתי להם: "טוב, זה לא התפקיד שלי! אני כבר עשיתי, עשר שנים אני כבר רודף אחרי אנשים, הקמתי קבוצות, החזרתי בתשובה אנשים, אנשים שלא ידעו "שמע ישראל", אומרים "שמע ישראל" היום, מדליקים נרות, שומרים נידה, שומרים כשרות חלב ובשר, זה לא תפקיד שלי כבר." אמר לי: "מי אמר לך שזה לא תפקיד שלך? זה התפקיד שלך! וצריך להמשיך לעשות את זה!"

התעוררתי לחיים.

האדמו"ר: "מה הרופאים אמרו?"

רבי יוחנן: "שהצילו אותי".

אמרו לי: "זה נס רפואי".

אמרתי להם: "זה לא נס רפואי, זה נס, למה רפואי? מה רפואי כאן?"

בזה הסתיים הענין. חזרתי. וכשחזרתי החלטתי שאני כמו שהוא אמר לי.

הם איתי כל הזמן, אני רואה אותם כל הזמן. כמו שהוא אמר לי "תרפא את הגוף שלך". שתרפא את הגוף שלך ותהיה בריא, תוכל לחזור למה שעשית. זה מה שאני עושה עכשיו.

האדמו"ר: "לפני כמה זמן זה היה, מתי זה היה?"

רבי יוחנן: "לפני 3 חדשים".

האדמו"ר: "אז עכשיו אנחנו באנו בשביל זה להתחיל את העבודה, אנחנו השליחים של זה".

רבי יוחנן: "יכול להיות".

האדמו"ר: "מה שאני אמרתי, שהרשב"י יכול להחיות מתים".

המלכות אמרה: "אני מאחוריק תמיד, אני לא אעזוב אותך לעולם, אתה תהיה מוגן, אתה תהיה מוגן, אבל - מלא ייסורים, הייסורים שיבואו אליך הם הייסורים שלי".

האדמו"ר: "של השכינה הקדושה".

המלכות: "אתה תקח חלק מהם, וחלק צדיקים אחרים לוקחים".

עברתי את המנהרה, בקושי גדול עברתי את המנהרה, לא רציתי ללכת, בכיתי, התחננתי, אמרתי: "אני לא רוצה ללכת, תשאירו אותי - אתכם, תשאירו אותי אתכם, בבקשה!!!"

אמרו לי: "אי אפשר, יש שלוש עשרה מדות הרחמים, ושלוש עשרה מידות הרחמים, הם מידות שיורדות ומשתלשלות מהזקן העליון, על כן עליך להיות אחד מהם, תחזור לשמה ותהיה אחד מהם, תעשה הרבה רחמים וחסד, הרבה צדקה, תעזור ותלמד שמע ישראל, ותלמד את כל עשרת הדברות לכל מי שלא יודע (תלמד אותם), אבל בעיקר, בעיקר שילמדו זוהר, הזוהר הקדוש שלא יעזבו את הזוהר לדקה. תן להם שיעסקו בזוהר - דקה, שתי דקות, שלוש דקות. אבל שיעסקו בזוהר.

הדקה הזאת יכולה להביא את העולם לשחרור מהסטרא אחרא, דקה אחת, לכן, הדקה המיוחדת הזאת שקיימת - לתת אותה בכל הכח - אז תבוא הגאולה השלמה.

לצרף את כל הערב רב כל ה"זבל" שקיים בעם ישראל - שהם לא זבל, זה עם ישראל שאין בו כלום אחד, זה סתם הטפילים שהצטרפו לעם ישראל, אין להם שום חלק, תקחו מהם כמו שדינה לקחה משכם את הנפש שהיה בה ניצוצות הקדושה, כך תקחו אתם את ניצוצות הקדושה מדינה ויתנו אותה לאסנת".

עד כאן, רבותי, ה' יברך אתכם, ייתן לנו ולכם כח ואומץ וחוזק להתחזק להידבק בכוחו של משה רבינו התורה הקדושה.

האדמו"ר: "אמן ואמן".

פרק ח'

אם לא לומדים זוהר לא שומעים בשמים את ה"שמע ישראל" אמונת אמת

האדמו"ר מהאלמין מדבר על הפצת תקון מ"ג: זה נלחם לבד וזה עושה את העבודה, כל אחד אומר לשני: 'תסתכל, לא שומעים "שמע ישראל", זה הקידוש השם הכי הגדול, שכל ילד קטן שלומד את זה, כבר יודע שלא שומעים "שמע ישראל" אם לא לומדים זוהר.

רבי יוחנן: "הגמרא במסכת מכות (כד.) אומרת: "בא משה רבינו והעמיד את התורה תרי"ג מצוות, באו הנביאים והעמידו את התורה על כמה עשרות של מצוות, בא חבקוק והעמיד את המצוות כולם על מצווה אחת, איזו מצווה? אמונה. (וצדיק באמונתו יחיה), אדם שחי על פי אמונה, אמונת אמת, [מילה לא ברורה], שכל הדברים כתובים בתורה, אבל צריך לעמול, לעמול לעמול. ככה אני לא יכול לעמול.

האדמו"ר מהאלמין: "ה' יעזור שיהיה לך רפואה שלמה בזכות הרשב"י ור' אלעזר בנו. ושתתחיל חזק את העבודה".

פרק ט'

סיפורי התשובה על ידי לימוד הזוהר הקדוש

רבי יוחנן: "מורינו, רבינו".

האדמו"ר מהאלמין: "צריכים להציל את כל עם ישראל, כי לא ידח ממנו נידח! אין עצה [אחרת] רק הרשב"י!

אספר לך סיפור של "תיקון מ"ח":

רבי יוחנן: "בראשית תמן".

האדמו"ר: טלפן לי אחד מתל אביב, בתל אביב הבאנו בערך 60,000 [חוברות תיקון מ"ח] שמה בתחנה מרכזית, באגד, שבע קומות, שמה בכל המקומות יש לנו סטרנדר'ס כאלו, ושמה הזוהר, וכל אחד כל אחד בא ולוקח.

וטיילפן לי ביום שישי בן אדם אחד ואומר לי: "אני חילוני, לא שבת לא תפילין, לא כשרות לא יום כיפור, לא פסח, כלום כלום, וקיבלתי כאן בתחנה מרכזית - "תיקון מ"ח" - [צועק] תפסת אותי! מהיום אני הולך להיות יהודי, שומר תורה ומצוות, שומר הכל!

רבי יוחנן: איזה יופי!

גבריאיל מבת-ים סיפר לי, שיש לו חבר, והחבר הזה יש לו אח שהוא ירד מהדרך לגמרי, כלום, לא שומר כלום, והוא חזר בתשובה על ידי אחד מגדולי מחזירי התשובה בדורנו שליט"א. ואחר כך חזר לסורו, כשהוא קיבל את התיקון מ"ח הוא אומר לאח שלו: "מהיום והלאה אני יהודי, גמרנו! כל הדברים!

מה אנחנו רואים מזה? שקצת זוהר הקדוש שווה יותר מכל הדרשות מכל הרבנים, כל הדברים. ומי שלא אומר ללמוד זוהר - פשוט רשע, עמלק. צריך לקרוא לו אני לא רוצה לקרוא לו אבל כך צריך לקרוא לו, למה? שלפי הזוהר הקדוש בתיקון ל', בתיקון מ"ג - הוא באמת!...

רבי יוחנן: "נכון, טוב לו שלא היה בא לעולם, ראוי לו שלא נתעבר במעי אמו!"

האדמו"ר: ומחזיר את העולם לתהו ובהו! מי מחזיר? מי עשה את זה? ... עשה את זה, אז זה תהו ובהו!"

הפסוקים: "ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם. והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים פפוכבים לעולם ועד. ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת. תבחרו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשפלים יבינו. אשרי המסכה... ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימים".

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

רבי יוחנן: רבינו אני לא יכול יותר אני מצטער.

עד כאן השיחה עם להבחל"ח
הצדיק הקדוש רבי יוחנן באנון זצוקללה"ה

נתקיים בנו הפסוקים: דניאל (פרק י"ב א - י"ב ב): "ובעת ההיא יעמד מיכאל השור הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא פתוב בספר". עכשיו אנחנו מחכים שיתקיים

